

Siedem

CENA POJEDYŃCZ. EGZEMPL. 8 GROSZY
W NIEDZIELĘ 10 GROSZY

DZIENNIK ILUSTROWANY DLA WSZYSTKICH
O WSZYSTKIEM.

WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA · SENSACYJNE POWIEŚCI.

ROK III.

ŚRODA, 2 MAJA 1934.

NR. 119

Makabryczna zbrodnia młodej wieśniaczki pod Piotrkowem Trup dziecka w sieciach rybackich

Piotrków, 1 maja.

Przed Sądem Okręgowym w Piotrkowie rozpatrywana była w dniu 1 bm. sprawa o potworną zbrodnię dzieciobójstwa, o przebiegu wręcz niesamowitym. Na ławie oskarżonych zasiadła młoda wieśniaczka z gminy Żytno, powiatu Radomszczańskiego, niejaka Marianna Górską, która dopuściła się niedawno makabrycznego morderstwa. Ofiarą jej mordu padła własna córeczka. Przebieg zaś był następujący:

Rybacki we wsi Jasty odkryli z przerażeniem w zapuszczonej sieci na ryby nagie zwłoki dziewczynki w zupełnym rozkładzie. Przeprowadzone dochodzenia przyczyniły się do ujawnienia dzieciobójczyni, którą okazała się 25-letnia Marianna Górską. Miała ona nieślubną córeczkę, a chcąc się pozbyć owocu grzesznej miłości, włożyła jej kilka palców do ust, którym to sposobem udusiła niemowlę, a następnie, nie zastygłe jeszcze zwłoki, włożyła w koszyk, nakładła doń kamieni, poczem odniosła do rzeki i wrzuciła do wody.

Na rozprawie oskarżona ze skruczą przyznała się do winy, prosząc o łagodny wymiar kary. obrońca jej, znany adwokat i świetny psycholog mec. Feliks Jastrzębski, przedstawił w końcowych wywodach całą gehennę opuszczonej dziewczyny, prosząc o sprawiedliwy i życiowy wyrok. Przewodniczący sądu sędzia Kuczyński przychylił się do tych wniosków i skazał podsądną tylko na 6 miesięcy więzienia, zawieszając jej wykonanie wyroku i zwalniając ją z więzienia przewencyjnego. (bp)

Człoto pochodu socjalistów w Katowicach w dniu 1 maja br.

Niebezpieczny aferzysta z Tomaszowa w roli uwodziciela i „mecenasa” ◆

Piotrków, 1 maja.

Niedawno donosiliśmy, jak na sali sądowej w Warszawie aresztowany został oszust Stanisław Cederbaum, który, wystrojony w togi adwokata, bronił oskarżonego Walentego Strzemienieckiego. Ponieważ ów pseudoadwokat przybył na salę sądową w stanie kompletnego opilstwa, przewodniczący rozprawy zażądał okazania mu legitymacji adwokackiej. Gdy Cederbaum, który nigdy adwokatem nie był, nie mógł zadość uczynić temu żądaniu, zawezwano policjanta, który stwierdził, że ten rzekomy adwokat jest znanym w całym kraju niebezpiecznym oszustem i odsiadywał już kary więzienia za różne przestępstwa. Cederbaum pochodzi z Tomaszowa Mazowieckiego pod Piotrkowem, gdzie popełnił szereg tricków oszukańczych. Wówczas był przez sądy skazany na dłuższe okresy

wiezienia, które przebywał we więzieniu w Piotrkowie, Łodzi i Tomaszowie.

W Tomaszowie był żonaty ze znaną pięknością, córką jednego z dozorców więziennych. Prowadził też biuro porad prawnych, próśb oraz windykcji weksli, przyczem dopuszczał się różnych niedozwolonych kombinacji. Grasował przeważnie wśród ludności wiejskiej, której imponował swoim krasomówstwem.

Brał też na siebie plenipotencje kupna i sprzedaży majątków, spraw rejentalnych i hipotecznych, przyczem dopuszczał się masowych nadużyć.

Gdy grunt mu się zaczął palić pod nogami w Tomaszowie, zbiegł do Lublina, Kielc, Wilna, ażeby i tam dopuszczać się rozmaitych afer. Osiadł wreszcie w Warszawie, gdzie powinęła się mu noga i powędrował za kraty. (bp)

Zamachy hitlerowskie w Austrii

Wiedeń, 1 maja.

W Linzu rzucono bombę na dom dyrektora bezpieczeństwa Hammersteina. Szkody rzeczowe są znaczne. Zamachu mieli dokonać hitlerowcy razem z komunistami. Poza tym miasto zarzucono tysiącami ulotek, wzywających do wstrzymania się od udziału w zapowiadanej na niedzielę manifestacji frontu ojczyzno. Mimo to w manifestacji wzięło udział 60.000 ludzi.

W Gracu, w mieszkaniu zajętem przez dwóch komunistów nastąpiła eksplozja materiałów wybuchowych, raniąc ciężko chemika Pilka. Jego współnik został aresztowany.

W Wiedniu, w kanale prowadzącym do piwnicy siedziby ojczyzno frontu aresztowano czterech mężczyzn. Aresztowani tłumaczą się, że chcieli dokonać włamania do znajdującego się w pobliżu sklepu jubilerskiego, policja jednak przypuszcza, że chodzi tu o usiłowany zamach polityczny.

Katastrofa lotnicza w Nowem na Pomorzu

Samolot runął w fale Wisły — Pilot urałowany — Obserwator ułonał

Poznań, 1 maja.

Wielka katastrofa wydarzyła się w poniedziałek w godzinach popołudniowych w Nowem na Pomorzu. Samolot typu „Potez” Grudziądzkiej szkoły lotniczej wyleciał około godz. 16 na zwykłe ćwiczenia służbowe z instruktorem szkolnym chorążym pilotem Jurkiem i obserwa-

torem kapitanem Stanisławem Pokornym. Po mniej więcej godzinnym locie, gdy aparat znajdował się nad Wisłą, w pobliżu miasteczka Nowe, nastąpił gwałtowny defekt silnika i samolot począł spadać, i niebawem wpadł w spienione fale Wisły. Chorąży Jurek tuż nad wodą wyskoczył z samolotu i szczęśliwie do-

płynął do brzegu. Kapitan Pokorny wypadł z samolotu i utonął w nurtach rzeki. Mimo energicznych poszukiwań zwłok jego dotychczas nie odnaleziono.

Samolot po przybyciu pomocy wojskowej, wydobyto z wody. Niezwykle ten wypadek ściągnął na brzeg Wisły olbrzymie tłumy ciekawych.

Sielanka pary bocianów, które urządziły sobie gniazdo na wysokiej lipie w parku majątku „Gzichów” w Będzinie, gdzie co roku od kilku lat stale rezydują. W roku bieżącym właściciele gniazda stoczyli zwycięską walkę z inną parą bocianów, która chciała skorzysta z cudzej pracy i zająć piękna rezydencję.

37 rodzin zachorowało po spożyciu wędlin

Tragedja w Jankowicach Rybnickich

W dniu 30 kwietnia zawiadomiony został posterunek policyjny w Chwałowicach przez dr. Niestroja z Niedobczyc o licznych wypadkach nagłego zachorowania w gminie Jankowice. Po-
zatem stwierdzono u Marji Sulikowej w Michałkowicach groźny objaw tyfu-
su brzusznego. Natychmiast przepro-
wadzone wśród chorych dochodzenia
doprowadziły do niespodziewanego

wyniku. Okazało się, że większość wskazuje jako źródło choroby spoży-
cie wyrobów mięsnych, nabytych u
rzeźnika Emanuela Niechoja w Jan-
kowicach. W czasie dalszych badań
został warsztat jak i sklep rzeźniczy
wymienionego na zarządzenie dra Nie-
stroja zamknięty, ponieważ stwierdzo-
no, że niesumienny rzeźnik dopuścił
się pokątnego uboju świni, z której
mięso zużył bez badania urzędowego
do wyrobu wędlin. Według dotych-
czasowych obliczeń, policja zdolała
ustalić, iż zachorowało 37 rodzin, lecz
liczba ta może się jeszcze powiększyć,
ponieważ dalsze badania trwają.
Do Jankowic przybyli niezwłocz-

nie lekarz powiatowy i weterynaryjny,
celem przeprowadzenia badań i ustale-
nia przyczyny tak licznych wypadków
nagłego zachorowania. We wtorek prze-
wieziono 6 osób do lecznicy Szpitala
Spółki Brackiej w Rybniku. Jak nas
informują z strony najbardziej kompe-
tentnej, stan zdrowia we wszyst-
kich wypadkach choroby nie jest nie-
bezpieczny. Nie potwierdza się za-
tem wersja, jakoby wypadek powyż-
szy był spowodowany jakąś nieznaną
epidemią. Dalsze dochodzenia są pro-
wadzone z całą energią i wynik poda-
my w dniach najbliższych po ukoń-
czeniu przeprowadzanego śledztwa.
(R.)

Sroda	Dziś: Zygmunt
2	Jutro: Król. Kor. Polskiej
Maja	Wschód słońca: g. 4 m. 28
1934	Zachód: g. 19 m. 27
	Długość dnia: g. 14 m. 59

Kronika Śląska

Redakcja i administracja: Katowice,
ulica Sobieskiego 11, — tel. 349-81.

△ REPERTUAR TEATRU POLSKIEGO W KATO-
WICACH:
CZWARTEK: g. 16 „Kot w butach”;
g. 20 „Pani Chorażyna” (urocz. przedst. III Maja).
SOBOTA: g. 15.30 „Pani Chorażyna” (dla szkół);
g. 20 „Oto kobieta”.
△ REPERTUAR TEATRU POLSKIEGO NA PRO-
WINCJI:
LUBLINIEC:ątek: g. 20 „Firma”.
PIOTROWICE: poniedziałek: g. 20 „Firma”.
REPERTUAR KINOTEATRÓW:
KATOWICE. Capitol: „Maskarada miłości”. Casino:
„Tańcząca Venus”. Colosseum: „Katarzyna Wielka”.
Palace: „Biała trzcina”. Rialto: „Kocha, lubi, szanuje”.
Union: „Pod Twoją obronę”. Dębina: „Morderca me-
lancholijny”.
KRÓL. HUTA. Apollo: „Baby” i „Żyć jest piękne”.
Closseum: „Dziewczę z krainy burz” i „Pat i Patachon
jako kompozytorzy”. Roxy: „Fortanocierka” i „Przypadki
podróżników”.
RYBNIK. Apollo: „Csi” i „Złoty detek-
tyw”.
RADJO:
CZWARTEK, 3 MAJA 1934 R.
Katowice. 9.00 „Kiedy ranne wstają zorze”. 9.05
Gimnastyka. 9.25 Płyty. 9.40 Płyty. 10.10 „Majowe
święto”. 10.18 Muzyka religijna z płyt. 10.30 Transmisja
nabożeństwa z Kłostu O. O. Paulinów na Jasnej
Górze. 11.57 Sygnał czasu. 12.00 Bieg nanodowy w
Warszawie. 12.20 Poranek muzyczny z Filharmonii
Warszawskiej. 14.00 Koncert popularny w wyk. chóru
nieznanego Stow. Kolejarzy Śl. pod dyr. Henryka
Nieznanego z udziałem Heleny Reut-Tymienieckiej. 15.20
Kapela Ludowa. 16.00 Dla dzieci p. t. „Święto wiosny”.
17.00 „Zagadnienie kopca Krakusa w świetle najnow-
szych badań”. 17.15 Koncert muzyki polskiej. 18.45
Audycja muzyczna: „Na starą nutę”. 19.30 Radioteatry
dla młodzieży. 19.52 Koncert w wyk. Ork. Symf. P. R.
21.15 Polska muzyka popularna. 22.10 Wiadomości
sportowe. 22.25 Płyty. 23.05—23.30 Płyty.

— PROCESY MANJURY. Z końcem maja
odbędzie się proces przeciwko Fr. Manjurze,
skazanemu przed kilku dniami na karę grzyw-
ny za przemytnictwo. Wraz z Manjurą na
ławie oskarżonych zasiądzie 9 przemytników.
— POD SAMOCHODEM. We wtorek
na szosie Król-Huckiej w pobliżu szybu
Pawła w Chorzowie, samochód osob. kiero-
wany przez szofera Engelberta Wosza z M.
Dąbrówki, najechał na 9-cio letniego Władys-
ława Włodowskiego z Król. Huty. W stanie
nieprzytomnym przewieziono dziecko do szpi-
tala miejskiego w Król. Hucie.
— WYBIŁ SZYBE. We wtorek nad ra-
nem około godz. 3-ciej niejaki Jan Krzywniak
z W. Hajduk. ul. Leśna 18, wracając ulicą Wol-
ności w Król. Hucie w stanie nietrzeźwym
do domu. Przechodząc obok składu firmy
„T. I. C.”, wybił szybę w oknie wystawo-
wym rozmiaru 2 i pół x 2 i pół mtr., poczem
usłował zbiec, lecz ścigany przez patrol po-
licyjny, zatrzymany został w korytarzu do-
mu, przy ul. Sobieskiego 22. Sprowadzono go
do miejscowego komisariatu, celem przepro-
wadzenia dalszych dochodzeń.

— POŻAR W KINIE RYBNICKIM. W
ubiegły poniedziałek, około godz. 15-tej po-
wstał nagle pożar w kablinie operatora kina
„Apollo”, własności p. Stokosa w Rybniku.
Spaleniu uległ silnik elektryczny, wartości
1000 złotych. Przeprowadzone na miejscu do-
chodzenia wykazały, że pożar powstał wskutek
wadliwych bezpieczników. Kto ponosi winę,
wykażą dalsze dochodzenia, które prowa-
dzi komisariat policji w Rybniku. (R)

— STARA HISTORIA. W Brzeziu n/O.
pow. Rybnik przytrzymała Straż Graniczna
trzech młodych ludzi, którzy przekroczyli
nielegalnie granicę z Niemiec do Polski. Obie-
cującami gośćmi są 17-letni Fryderyk Błasz-
czyk, robotnik z Radlina, 20-letni Ernest
Szewczyk, krawiec z Rydułtów i 21-letni Wil-
helm Kwaśnica, górnik z Pszowa. (R)

— HANDEL ETEREM. Posterunek policyj-
ny w Godowie stwierdził, że niejacy Henryk
Korwat i Alojzy Sitko zakupili u robotnika
Engelberta Grzonki pół litra eteru. Zdziwiła
niezmiernie organa bezpieczeństwa taka śmia-
łość prowadzenia otwartego handlu zabój-
czym płynem i niebawem przeprowadzono u
podejrzanego rewizję domową. Mimo skręt-
nych poszukiwań nie dolano u Grzonki nie
znaleźć, co jednak nie wstrzymało władze od
sporządzenia doniesienia karnego na sprze-

Wydrwigrosz ze Złoczowa

S. Spiegiel i „Neues Kattowitzer Journal”

Swego czasu przebywał na Górnym
Śląsku niejaki Józef Spiegiel z Złoczowa,
który z braku innego zajęcia, posta-
nowił założyć w Katowicach tygodnik
pod nazwą: „Neues Kattowitzer Jour-
nal”.
Spiegiel zaangażował do swego przed-
sięwzięcia 15 współpracowników, od
których pobrał kaucje w wysokości 7.000
złotych. Za część tych pieniędzy wydał
kilka numerów nowego tygodnika, a
przed wydaniem szóstego z rzędu nu-
meru zwał, pozostawiając wszystkich
pracowników z... kwitami kaucyjnymi.

Współpracownicy, spostrzegłszy po nie-
wczasie, że zostali w haniebnym sposób
oszukani, wnieśli przeciwko „redaktorowi”
doniesienie o oszustwo.
Jak się w toku dochodzenia okazało,
Spiegiel zbiegł do Wiednia, został tam
jednak aresztowany, gdyż popełnił szereg
podobnych oszustw. Obecnie oddierpiał
w Wiedniu wymierzoną mu karę, a wła-
dze polskie wszczęły starania, celem wy-
dania go w ręce naszych sądów. Spie-
gel pozbawiony poszkodował szereg innych
osób, które w bardzo sprytny sposób na-
brał na większe sumy. (s)

Napad tajemniczych osobników

na pociąg koło Szarleja

Dnia 30 ub. m. około godz. 20, maszynista
pociągu towarowego zjeżdżającego z Katowic
do Tarnowskich Gór, na skutek sygnałów 5
nieznanych osobników, stojących na torze,
zatrzymał pociąg koło stacji Szarlej. W tym
momencie usiłowali oni wedrzeć się siłą do
wagonu, a gdy im się to na skutek oporu kie-

rownika pociągu nie udało, obrzucili koleja-
rza kamieniami, raniąc go w głowę. Za napast-
nikami wszczęto pościg, który narazie nie dał
rezultatu. Zachodzi przypuszczenie, że napast-
nicy należą do rozbitej pod Radzionkowem
szajki przemytniczej.

Strzały na drodze publicznej

Dzkie stosunki w Bujakowie

W ub. niedzielę został na drodze publicznej
w Bujakowie, pow. Rybnik, bezpodstawnie
zaczepiony 22-letni Augustyn Lawnik przez
dwóch osobników, którzy go powalili na zie-
mię i pobili twardym narzędziem po głowie.
Napadnięty w obronie własnej dobył rewol-
wera i dał w kierunku sprawców napadu 6
strzałów, z których trzy zraniły jednego z

oprysków, niejakiego Piotra Kurka. Rany na
szczęście nie są niebezpieczne tak, że zajęcie
skończyło się mniej tragicznie, jak można by-
ło przewidzieć. Drugim napastnikiem okazał
się Eryk Tkocz, 23 lat.

Policja o zajściu spisała doniesienie, oraz
zajęła broń. (R)

Upiekło im się...

Sądowe echa napadu na robotnika

Bestjańskiego napadu rabunkowego dokonano
w nocy na 16 stycznia br. w parku obok
kopalni „Ferdynand” w Katowicach - Zawo-
dziu. Na przechodzącego tamtędy robotnika
kopalnianego Sauermana, który właśnie w
tym czasie przebywał na urlopie turnusowym,
napadli jacyś nieznani sprawcy, którzy go do-
nieprzytomnie pobili, a następnie przeszku-
kali mu wszystkie kieszenie i zrabowali 17
zł. Nieprzytomnego przewieziono do szpitala
w Bogucicach, gdzie pozostał przez kilka ty-
godni pod opieką lekarską. Sprawcy spodzie-
wali się większego łupu, gdyż sądzili, że

Sauerman jest robotnikiem kopalni „Ferdy-
nand”, która właśnie w tym dniu wypłacała
swym pracownikom zarobki.

Policja śledząca po mozołnych dochodze-
niach aresztowała jako podejrzanych o doko-
nanie tego napadu Alojzego Koreckiego, Alfon-
sa Rosse, Juliusza Hermana, Feliksa Nieba-
łę, Pawła Witoska, Franciszka Wolnego i
Leona Liszkę z Katowic - Zawodziu, którzy
w toku śledztwa przyznali się do popełnienia
tego napadu rabunkowego.

Zasiedli też oni w ub. wtorek na ławie
oskarżonych Sądu Okręgowego w Katowicach.
Zeznania swoje jednak odwołali i twierdzili,
że napadu rabunkowego na Sauermana doko-
nać nie mogli, gdyż byli w tym dniu kompletnie
pijani. Mimo, że wszystkie poszlaki wska-
zywały na oskarżonych, jako na sprawców
tego napadu (niektórzy oskarżeni byli już za
podobne przestępstwa karani), to jednak sąd
przyjął, że poszlaki te nie wystarczą do wy-
dania wyroku zasadzającego i dlatego wszy-
stkich oskarżonych uwolnił od kary dla braku
dostatecznych dowodów winy. W ten spo-
sób krwawy napad rabunkowy na robotnika
Sauermana nie został dotychczas wyjaśniony,
a uwzględniając to, że poszkodowany nie
może nawet w przybliżeniu podać opisu
sprawców, najprawdopodobniej bandyci ujdą
bezkarnie. Chyba, że przypadek przyczyni się
do wymiaru sprawiedliwości. (s)

Młodociąny bohater ze Sławkowa

11-letni chłopiec wyratował z wody 5-letnie dziecko

Podczas zabawy na Białą Przemszą pod
Sławkowem w dniu 29 ub. mies. przez nie-
ostrożność wpadł do rzeki 5-letni Czesław
Ślęzak z Bukowna i zaczął tonąć. Równieś-
nicy tonącego z krzykiem rozbiegli się, wzy-

wając ratunku. Usłyszawszy o wypadku ba-
wiący się również niedaleko 11-letni Kazi-
mierz Kaczmarczyk pobiegł nad grzeg i bez
namysłu wskoczył do wody, która szybkim

Oświadczamy, że rozsiewane wśród
czytelników naszych w Bobrownikach
i okolicy wleści, przez p. L. Bednarka
z Grodzka, jakoby z dniem 1 maja b. r.
miał otrzymać kolportaż „Siedmiu Gro-
szy” i to po cenie niższej, są niepraw-
dziwe.
Kolporterem naszym w tej okolicy
jest p. Józef Malota.

Maka za pracę

Wydział Powiatowy pow. Zawierciański-
go zatrudnił dotychczas na robotach publicz-
nych 1.100 bezrobotnych przy t. zw. akcji zbo-
zowej, na podstawie której bezrobotni za
pracę otrzymywać mają makę.

Symulacja napadu

pod Sułoszową

Przed dwoma tygodniami zamieściliśmy
wzmiankę o napadzie na Zofję Gorajczyk i
Jana Paska na szosie pod Sułoszową, gdy
wracali furmanką z Zagłębia Dąbrowskiego
i zrabowaniu gotówki wraz z różnymi przed-
miotami.

Po dłuższych dochodzeniach okazało się,
że napad ten był symulowany, albowiem
meldujący, pieniądze przegrali w trzy karty
pad Zagłębiem.

Niektóre rzekomo zrabowane przedmioty
znaleziono przy Gorajczykowej, która fakt
napadu ukryła narazie przed mężem. (o)

Zabójstwo w Zawierciu

W Zawierciu popełnił zabójstwo na oso-
bie Józefa Duszy niejaki Kowolik, na tle oso-
bistych potachunków. Zabójcę policja aresz-
towała. Dasa, po przewiezieniu do szpitala,
zmarł.

Kronika Zagłębiowska

Redakcja i administracja: Sosnowiec, 3-go
Maja 5.

REPERTUAR KIN.
SOSNOWIEC. Zagłębie: „Symfonia życia”. Palace:
„Legion śmierci”. Eden: „Lady Lou”.
BEDZIN. Apollo: „Hotel Peaslon”. Światowid:
„Nie jestem aniołem”. Nowości: „Nie będziesz kurtyza-
ną” i „Noc strachu”.
DĄBROWA. Ars: „Obiad o ósmej”. Balika: „Turbi-
na 500 tys.” i „Brat diabła”.
ZAWIERCIE. Stella: „Jel królewska mość”.
CZELADŹ. Czary: „Przybłąda” i „Bohater Arlo-
ny”.

— W OBRONIE SWEGO MIENIA. Przed-
miotem rozprawy w Sądzie okręgowym w
Sosnowcu była głośna sprawa pobicia techni-
ków magistrackich Stanisława Szyllera i Pi-
towieckiego przez Bernarda Będkowskiego,
Dolina 12 i jego 18-letniego syna Tadeusza.
Będkowski wybudował dom, bez zezwolenia

Abonentów naszych zam. w KLIMON-
TOWIE, BOBRKU UPADOWEJ, KAŻ-
MIERZU I DĄDÓWCE, którym do-
starczał gazety agent Śmędek, prosimy
o łaskawe podanie swych adresów do
oddziału naszej administracji w Sos-
nowcu, ul. 3-go Maja 5a, tel. nr. 5-12-
P. Śmędek nie sprzedaje już naszego
pisma i niema prawa inkasowania na-
leżności.

magistratu, który postanowił nieruchomości
rozebrać. Kiedy na miejsce przyszli wymie-
nieni technicy z robotnikami, Będkowski
rzucił się na techników, bijąc ich dotkliwie.
Na wczorajszej rozprawie Bernard Będkow-
ski skazany został na 6 mies. więzienia i syn
jego na 6 mies., z zawieszeniem na 2 lata.

— POSIEDZENIE RADY PRZYBOCZNEJ
w Bedzinie, wyznaczone na ub. poniedziałek,
nie odbyło się z powodu braku... radnych,
których zjawilo się zaledwie trzech. Po go-
dzinie miliej pogawedce prywatnej, zebrani
poszli do domów. Zdaje się, że członkowie
rady przyboocznej są już zbyt zmęczeni dlu-
gim żywotem rady.

— Z ZEBRANIA ROLNIKÓW W CZELA-
DZI. W ub. niedzielę w Czeladzi odbyło się
zebranie rolników tabelowych, na którym
między innymi omawiano sprawę wyborów
do rady miejskiej. Zebranie miało przebieg
burzliwy, przyczem rolnicy stwierdzili, że o
sprawach własnych, sami chcą decydować.

— BUDOWA STADJONU W DĄBROWIE.
Prezydent Dąbrowy Górniczej p. Kaczkow-
ski, powrócił z Warszawy, gdzie uzyskał kre-
dyty i subwencje na wykończenie stadionu
sportowego w Dąbrowie. Przy budowie sta-
dionu zatrudniono większą ilość bezrobotnych.

prądem unosiła prawie bezwładne ciało Ślęza-
ka.
Pomimo dość głębokiego dna, Kaczmarczyk
wyratował Ślęzaka i przywrócił go do przy-
tomności, stosując sztuczne oddychanie. (o)

Dwaj chłopcy-przemylnicy zginęli od kuli strażnika na granicy koło Rojcy

W ub. poniedziałek w godzinach wieczornych wydarzył się na granicy polsko-niemieckiej w powiecie Tarnogórskim godny pożalowania wypadek. Od kul karabinowych zgasły dwa młode życia. Przebieg tego tragicznego zajścia był następujący:

Wieczorem około godz. 20,15 na łakach pomiędzy hałdą a hutą „Łazarza“ w Rojcy, pełniący tam służbę strażnik graniczny Ryszard Tkocz z strażnicy granicznej Rojca, zauważył szajkę przemylniczą. Na wezwanie strażnika do zatrzymania się szajka nie reagowała, lecz zaczęła uciekać. Uciekało około 15 osób.

Wobec tego, że przemylnicy nie reagowali na żadne wezwania, strażnik wystrzelił w powietrze na postrach, co jednak nie odniosło żadnego skutku, gdyż szajka rozdzieliła się na dwie części. Jedni uciekali zpowrotem w kierunku granicy niemieckiej, inni znów biegli w kierunku zabudowań w Rojcy. To też strażnik nie namyślając się wiele, wystrzelił jeszcze trzy razy.

Skutki tych strzałów były fatalne. 17-letni Władysław Rapsztein z Bobrownik został jedną z kul ugodzony w lewą pierś i po trzech minutach, nim jeszcze nadeszła wezwana pomoc lekarska, zmarł. Druga kula ugodziła 15-letniego Waldemara Zawadzkiego z Bobrownik, który trafiony w głowę, poniósł śmierć na miejscu. Reszta przemylników zbiegła w niewiadomym kierunku. Przy zwłokach zabitych znaleziono kilka przemyconych pomarańcz. Ciała nieszczęśliwych chłopców odstawiono do najbliższej kostnicy.

Wypadek ten wywołał w całym powiecie zrozumiałe przygnębienie. Władze winny wszcząć szczegółowe dochodzenia, czy strażnik nie użył broni palnej zbyt pochopnie. Ostatnio coraz częściej trafiają się wypadki śmiertelne na granicy

polsko-niemieckiej, tak, że granica ta posiada już wśród okolicznych mieszkańców nazwę „krwawej“. Władze powinny wszystkie podobne wypadki skrupulatnie badać i winnych surowo karać. Nie mo-

żna lekkomyślnie pozbawiać życia młodych ludzi, którzy przecież na wypadek poprawy życia gospodarczego, mogą się stać pożytecznymi jednostkami społeczeństwa. (s)

Bezczelny napad rabunkowy w Katowicach 16-letni inkasent ofiarą rabusiów

W ub. wtorek w godzinach wieczornych dokonano przy jednej z najruchliwszych ulic Katowic, a mianowicie przy ul. Stawowej, zuchwałego i niesłychanie sprytnego napadu rabunkowego.

16-letni uczeń kupiecki hurtowni towarów kolonialnych p. Gierlicha w Katowicach, przy ul. Stawowej 14/16 powracał z inkasa do biur hurtowni, mając w teczce około 1.000 złotych. W chwili gdy wszedł do bramy domu, w którym się mieszczą biura, wypadło z ukrycia kilku zamaskowanych sprawców, którzy rzucili chłopcu do oczu większą ilość pieprzu. — Obezwładniony w ten sposób młodocianego inkasenta, rabusie wyrwali mu z ręki teczkę z pieniędzmi i poczęli uciekać.

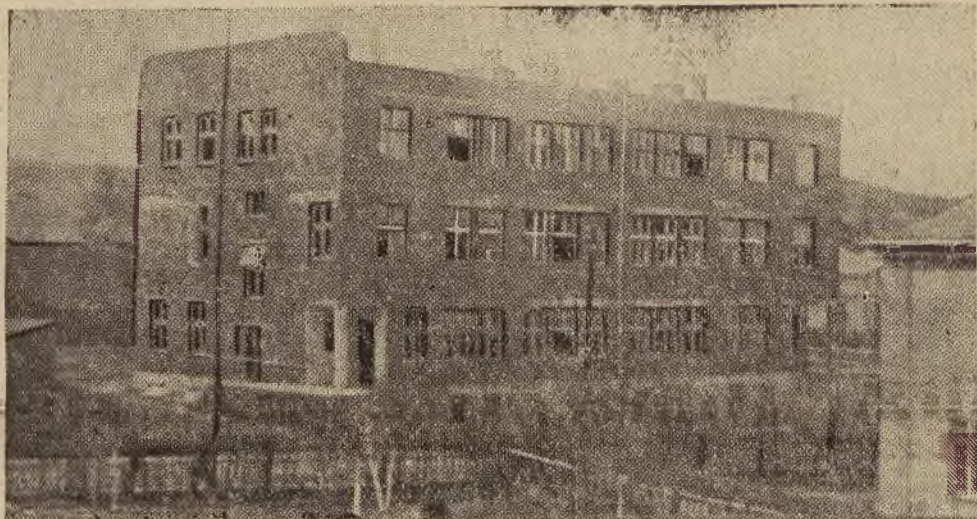
Zaalarmowani krzykiem chłopca przechodnie, poczęli ścigać bandytów, którzy uciekali wzdłuż ulicy 3 Maja. Do ścigających przylączyli się również policjanci. Po dłuższym pościgu przytrzymano trzech rabusiów, przy których nie znaleziono jednak pieniędzy. Bandyci odmawiają władzom policyjnym podania swych nazwisk.

Jak z tego wynika, napad był bardzo dobrze obmyślany i od szeregu dni przygotowywany, gdyż sprawcy byli dokładnie poinformowani o tem, że chłopiec ten inkasuje pieniądze i w godzinach wieczornych po powrocie z objazdów poszczególnych wiosek i miasteczek śląskich, wraca z zainkasowanymi pieniędzmi do biura swego chlebodawcy.

Dobre powietrze - to pierwszy warunek zdrowia dla dziecka

Wśród nowopowstających budowli w Olkuszu w ostatnich czasach, na uwagę zasługuje nowy gmach w nowej dzielnicy

malowniczej, gimnazjum nadaje się do umieszczenia w niem w pierwszym rzędzie dzieci anemicznych, wątłych i gru-

miasta Olkusza na t. zw. „Czarnej Górze“. Olkuskie koło P. M. S. wydzierzało budynek ten po gruntownej przeróbce na gimnazjum żeńskie. Z racji warunków klimatycznych jakie niewątpliwie Olkusz posiada, a zwłaszcza Czarna Góra, stanowiąca znane lotnisko (w pobliżu las sosnowy, grunt piaszczysty, położenie

czółowych. Przy gimnazjum znajduje się również prywatna szkoła powszechna żeńska, oraz bursa.

Budynek gimnazjalny, którego fotografię umieszczamy, odpowiada wszelkim warunkom higieniczno-sanitarzym, z obszernym boiskiem i tarasami.

Krwawa tragedia małżeńska w Mysłowicach Mąż w czasie kłótni ciężko postrzelił żonę

W ub. wtorek w godzinach przedpołudniowych rozegrała się w Mysłowicach przy ul. Powstańców tragedia małżeńska, której powodem były częste kłótnie o dzieci.

Robotnik Jan Trabski z Mysłowic żył ze swą żoną w separacji. Żona była na

utrzymaniu swego kochanka i przy niej pozostały małoletnie dzieci. Pomiedzy małżeństwem toczył się od dłuższego czasu zacięty bój o to, przy kim dzieci mają nadal pozostawać.

W ub. wtorek w godzinach przedpołudniowych doszło pomiędzy nimi znowu

Śmierć wskutek przysypania zwalami gliny

Onegdaj wydarzył się w cegielni własności Fy Montal w Rydułtowach, pow. Rybnik tragiczny wypadek, któremu uległ zatrudniony tam jeden z robotników. Murarz Jan Podleśny przy wydobywaniu gliny z dołu, został przez usuwające się zwalę tej lepkiej masy zasypany do połowy tułowia. Skutki były jednak fatalne, gdyż nieszczęśliwy doznał zgniecenia jamy brzusznej w takim stopniu, że przewieziony do szpitala Spółki Brackiej w Rybniku, zmarł tego samego dnia.

Wypadek samochodowy w Katowicach

Przy ul. Krakowskiej w Katowicach-Zawodzie wydarzył się w ub. wtorek wypadek samochodowy. Mianowicie około godz. 11 najechał samochód osobowy, kierowany przez właściciela Józefa Wagnera z Mysłowic na jadącego motocyklem Waldemara Kościńskiego z Katowic. Skutki zderzenia były fatalne, gdyż motocyklista doznał potłuczenia na całym ciele i złamania lewej nogi powyżej kostki. — Motocykl został doszczętnie zderzony, a pozbawiony samochodu został lekko uszkodzony. Rannego przewieziono do szpitala miejskiego w Katowicach, gdzie pozostaje pod opieką lekarską. Policja prowadzi dochodzenia, celem stwierdzenia, kto ponosi winę w wypadku. (s)

Gluchy komunista

Na ławie oskarżonych Sądu Okręgowego w Katowicach zasiadł w ub. wtorek niejaki Józef Moreń z Bielszowic, któremu akt oskarżenia zarzucał działalność antypaństwową. Oskarżony był wybitnym działaczem Związku Wolnomyślicieli i organizował zebrania, wiece i częste wycieczki, w czasie których uprawiał propagandę komunistyczną. Rozprawa obfitowała w wiele momentów humorystycznych, gdyż oskarżony jest zupełnie głuchy i, nie rozumiejąc niektórych pytań przewodniczącego, odpowiadał dość od rzeczy.

Sąd, po przeprowadzeniu rozprawy, skazał agitatora komunistycznego na rok więzienia, bez zawieszenia, ponieważ był on już za podobne przestępstwo karany. (s)

Artystka duńska przed sądem w Katowicach

Na ławie oskarżonych Sądu Grodzkiego w Katowicach zasiadła w ub. wtorek obywatelka duńska, ostatnio artystka w Berlinie Dahlsen Ellen vel Donschin, która zjawia się przed kilku tygodniami na terenie Katowic i usiłowała szantażować szereg osób z przemysłu.

Sąd, po przeprowadzonej przy drzwiach zamkniętych rozprawie, skazał oskarżoną na 4 miesiące aresztu, z zawieszeniem wykonania kary na 3 lata i na wydalenie jej z granic Polski, jako niepożądaną cudzoziemkę. Oskarżona przebywała w areszcie śledczym, skąd została zwolniona i wydalona z granic Polski. (s)

Siostrze połamały ręce

Wieś Przeginia w Olkuskiem była widowiskiem krwawego sporu o majątek. 23-letni Jan Rogosz, młody rolnik, który chciał zagarnąć cały majątek dla siebie, pewnego razu pokłócił się z siostrą i zdenerwowany rzucił się z wściekłością na nią bijąc ją kijem tak strasznie, że nieszczęśliwa upadła na ziemię bez przytomności, z bezwładnie obwisłymi rękami.

Spór zlikwidowała policja, uspakaając krwawego młodzieńca, który jak się okazało, połamał siostrze ręce.

Za czyn swój odpowiadał przed sądem, który skazał go na 6 mies. więzienia.

Samobójstwo fryzjera

W ub. wtorek w godz. porannych popełnił samobójstwo przez powieszenie się na sznurku Franciszek Solorz z zawodu fryzjer, zamieszkały w Kostuchnie w pow. Pszczyńskim. Jak zdolano stwierdzić, powodem targnięcia się na życie był rozstrój nerwowy, na który samobójca cierpiał od dłuższego czasu. Zwłoki zabezpieczono do czasu przybycia komisji sądowo-lekarskiej. (ok)

Skradł narzeczonej zegarek

Niejaka Helena Pałkowa, zamieszkała w Mokrem Śl. doniosła policji, iż przed 7 miesiącami poznała się z niejakim Franciszkiem Szulderem, z którym nawiązała bliższe stosunki. W czasie jednej z wizyt, naręczony skradł jej gotówkę oraz zegarek. W toku przeprowadzonych w tej sprawie dochodzeń zdolano ująć niewdzięcznego narzeczonego, którym okazał się znany oszust Franciszek Kik, żonaty. (ok)

Echa potwornego

dziecicobójstwa

Śledztwo w sprawie potwornego dziecicobójstwa w Będzinie, o czym wczoraj donosiliśmy, doprowadziło do wykrycia ojca nieszczęśliwego dziecka. Jest nim R. Szcześniak, Sosnowiec, Piotrkowska 1. W piwnicy tego domu dziewczyna urodziła dziecko a następnie zamordowała przy jego udziale.

Kolejarz przemylnikiem Sensacyjne aresztowanie w Mysłowicach

W ub. poniedziałek został aresztowany kierownik parowozu Walenty Giera z Mysłowic, który prowadził stale pociąg na linii Mysłowice — Sosnica. Aresztowanie Giery nastąpiło w tej chwili, gdy tenże zamierzał przemyśleć 18 kg. kamieni do zapalniczek. Schwymano go więc na gorącym uczynku. Jak wykazały dochodzenia, prowadzone przez strażników granicznych, Giera wykorzy-

stując swe stanowisko kierownika parowozu, od kilku lat systematycznie przewoził różne towary, podlegające ocenie.

Po przesłuchaniu kolejarza-przemylnika przez sędziego śledczego, został on osadzony w więzieniu śledczym w Katowicach. Aresztowanie ogólnie znanego w Mysłowicach kolejarza wywołało tam wielką sensację. (s)

Morderczy strzał do kochanki w Sosnowcu Po zbrodni sam oddał się w ręce policji

Wczoraj około godz. 4.50, dom nr. 5 (t. zw. powszechnie „Belweder“) przy ul. Ostrogórskiej w Sosnowcu był widowiskiem niezwyklej kłótni, zakończonych tragicznie. Do mieszkającej w tym domu Heleny Norberciakówny przyszedł jej naręczony-kocha-

nek Wiktor Stempniewski, który zaniadający go w ostatnich dniach dziewczynę, począł robić wymówki. W pewnej chwili w mieszkaniu rozległ się strzał, a po chwili wybiegł stamtąd Stempniewski z dymiącym w ręku rewolwerem. St. zgłosił się do I. komisariatu P. P. w Sosnowcu,

gdzie zeznał, że zastrzelił narzeczoną. Na stole położył przytem rewolwer.

Jak się okazało, kula trafiła w lewą skroń, to też przewieziona do szpitala dziewczyna, zmarła w pół godziny później. Zabójstwo dokonane zostało na tle zazdrości,

Tragiczny wypadek w Zabkovicach

We wtorek w fabryce chemicznej „Elektroczność“ w Zabkovicach miał miejsce nieszczęśliwy wypadek.

3 robotników, Tomasz Bogusław, Zygmunt Ferdyn i Jan Piekarski, zajętych było naprawą beczki z gorącą smolą.

W pewnej chwili z jednej ze szczelin przysnęła smoła i wszystkich trzech ciężko poparzyła.

Nieszczęśliwych przewieziono do szpitala w Sosnowcu.

NARZECZONA SKAZAŃCA

96) **STRESZCZENIE POCZĄTKU POWIEŚCI.**
Siostrzeniec księcia Beaufort i nieślubny syn króla Ludwika XV, Marceli Sarbonne skazany został przez księcia na galery w Tulonie. Przyjaciół Marceliego muszkietier Wiktor Delaborde przywiózł do Tulonu uratowanie dla Marceliego, jednak dowiedział się, że utonął on w czasie ucieczki razem z współwięźniem Hieronimem Bernot i jego żoną Fernandą. Jeden z rybaków wyraził nadzieję, że Marceli się uratował i wskazuje na ślady, wiedące od brzegu morza.

— Wzdłuż wybrzeża, panie muszkietrze. Tam dalej już ślad znika.

Wiktor patrzył jeszcze dookoła, ale więcej śladów już widać nie było, bo grunt był twardszy.

— Gdzie się udali uciekający? Czy Marceli żył? Czy to on uciekał z Adrijanną?

Nie było pewności. Nie było odpowiedzi na to pytanie.

Powrócił łódką rybaka do miasta, ażeby wynaleźć wicehrabiego. Ten nędzny pomocnik księcia nie powinien był ująć kary. Wiktor Delaborde pragnął przynajmniej o tem się upewnić, czy to Marillac sam tak dalece się poniżył, że poprzecinał nadto żyły biednemu zwierzęciu, skazując je na śmierć powolną. W takim razie człowiek ten, pomimo swego tytułu nie zasługiwałby na nic innego, jak na wysmaganie szpicrutą.

LXX. W BURZLIWĄ NOC

Powróćmy jeszcze raz do owej strasznej chwili, w której czołno zbiegów przewróciło się i nielitościwe fale pochłonięły Marceliego, Hieronima, Fernandę i małą Anitę.

Zdawało się w tej chwili, że świat się skończy. Burza wzmogła się do najwyższego natężenia, jak gdyby mając osłabnąć nad ranem, chciała raz jeszcze okazać swoją potęgę. Szum i wycie były straszne, tak, że gdyby pochłaniana przez fale Fernanda rzeczywiście krzyknęła, nie byłoby słyszeć jej krzyku, zagłuszonego przez miotanie się fal i wściekłość burzy.

I któżby wreszcie miał ten krzyk usłyszeć? Była godzina druga po północy, na murze, otaczającym basen, nie było nikogo. Brzeg portu był cichy i pusty. Tylko tam, w chacie rybackiej, daleko, gdzie zagasł niedawno rozpalony ogień, błyskało światło i postać kobieca ukazała się na progu, wypłoszona przez burzę.

Przerażenie i obawa owładnęły jej duszą, a gdy w ciemnej, burzliwej nocy nic dostrzec nie mogła, gdy silny powiew wiatru zagasił światło, opanowała ją niewypowiedziana, śmiertelna trwoga.

Fernanda nie wzięła jej z sobą. Adrijanna zgodziła się pozostać, gdy rybakka jej powiedziała, że płynąc pod żaglem łódź nie uniesie tylu ludzi i gdy jej przyrzekła, że ze zbiegami bezzwłocznie po nią przybędzie.

Do tej chwili Adrijanna zwalczała swoją niecierpliwość i troskę, teraz jednak złe przeczucia zaczęły ją dręczyć. Była pewna, że ten ostatni wybuch burzy sprowadzi nieszczęście.

Nic jednak widzieć, ani słyszeć nie było można. Napróżno patrzyła w ponurą noc, napróżno nasłuchiwała, żadnej odpowiedzi na jej zapytywania nie było.

Gdy łódka się przewróciła i grzbietem do góry wypłynęła z wody, ukazała się ręka, pragnąca uchwycić się drzewa. Spód czołna jednak był śliski. Ręka i głowa zniknęły.

Po chwili w pewnej odległości od czołna wynurzyła się z wody rybakka... na mgnienie oka tylko ukazała się biała jej twarz, rozpuszczona otoczona włosami... przemokła odzież i fale pociągnęły ją znów w głębinę.

Potem ukazała się w odległym miejscu głowa rybaka... trzymał on

dziecię w zębach za sukienkę, a rękami muskularnymi płynął. Siły jego jednak wyczerpały się wkrótce, gdyż żadnej pomocy nie było. Fale pochłonięły go. Pasując się ze śmiercią, pochwylił dziecko i przycisnął do piersi... Tak umarł... Tak go znaleziono...

Po krótkim czasie wypłynęła blisko łodzi jeszcze jedna głowa i ręka. Był to Marceli. Usiłował on uchwycić się czołna... tym razem zdołał ująć je silniej. Instynkt zachowawczy zdwajał jego siły. Udało mu się uchwycić za grzbiet czołna i trzymać się go, chociaż było to połączone z niedającymi się opisać trudnościami. Fale i burza miały przewrócić łodzią, ale Marceli trzymał się silnie i zdołał nawet usiąść na przewróconem czołnie.

Odetchnął głęboko. Walka o życie była ciężką. A jeszcze i teraz nie mógł się uważać za ocalonego.

Spostrzegł z przerażeniem głowę Fernandy... Wyciągała ona ręce...

Marceli nie mógł pospieszyć jej z pomocą, nie mógł jej ocalić, a świadomość

mogła go jednak poznać, odgadła tylko, że czołno doznało nieszczęścia i że on sam ocalał.

Któż był ten człowiek w żołnierskim ubraniu na przewróconem czołnie?

Niepodobna opisać śmiertelnej trwogi, jaką przeżyła Adrijanna.

Nareszcie łódka zbliżyła się do brzegu, Marceli skinął na nią i zawołał.

Poznała jego głos i z niewypowiedzianej radości upadła na kolana, wyciągając ręce do nieba z dziękczynną modlitwą.

Gdy fale posunęły bardziej czołno ku brzegowi, Marceli skorzystał z dogodnej chwili i skoczył w płytką wodę, a następnie doszedł do brzegu.

Adrijanna pobiegła naprzeciw niemu.

— Przybywasz... przybywasz sam?

— zawołała. — Gdzież oni? Gdzie Fernanda, jej mąż i jej dziecko?

Marceli wskazał na wodę.

Adrijanna z boleścią zastąpiła oczy.

— Chcę się pożegnać z tymi, którzy tej nocy śmierć ponieśli! — rzekł

mość tego była tak straszną, widok tak okropny, że zamknął oczy.

W chwilę potem okropny obraz znikł... fale ją pochłonięły. Burza niosła wywrócony statek dalej. Marceli trzymał się dalej mocno, ażeby go wiatr nie zrzucił. Gdyby wpadł raz jeszcze do wody, byłby bez ratunku zgubionym.

Nakoniec niebo zabarwiło się na wschodzie. Jasnożółty pasek ukazał się na kraju widnokręgu, zaczynało słabo świtać. Powiększało to jeszcze grozę widoku. Morze szalało dalej.

Coraz bardziej burza i prąd wody unosiły przewróconą łódź i Marceli spostrzegł z radością, że nie plynie ona do brzegu miejskiego, ale ku rybackiemu przedmieściu. Tam w chacie Hieronima musiała nań czekać Adrijanna. Dziękował niebu za to, że ukochana jego nie wypłynęła czołnem, gdyż byłaby zginęła jak Hieronim, Fernanda i dziecko, a on nie byłby w stanie nic dla jej ocalenia uczynić. Samo nawet jego ocalenie było cudem, w który do ostatniej chwili jeszcze nie wierzył.

Wszyscy zginęli. Marceli nie mógł o tem wątpić... Tylko Adrijanna i on, jeżeli szczęśliwie do brzegu dopłynię, uniknęli śmierci.

Wschód zaczynał się zabarwiać różowo, powierzchnię wody rozświecił poranek.

Marceli spostrzegł Adrijannę, która nadbiegła nad wybrzeże, załamując ręce. Widziała ona nadpływającego na wywróconem czołnie Marceliego, nie

— Nie żyją... Wszyscy nie żyją...

— jęknęła. — Wszyscy utonęli?..

— Nie mogłem ich ocalić! Patrz na wodę! — rzekł Marceli. — Sam nie wiem, jak zdołałem dostać się na przewrócone czołno.

— Jesteś przy mnie! Jesteś wolny! Jesteś ocalony! Chodź! — odpowiedziała Adrijanna, pociągając kochankę do chaty. Włóż inne suknie, twoje przemokły. Zjedz coś...

— Tę odzież muszę zatrzymać, Adrijanno, dogodna jest do ucieczki! Przemokła co prawda, lecz będzie musiała wyschnąć na mnie samym w dalszej ucieczce.

Weszli oboje do chaty, gdzie Adrijanna przygotowała dla zbiegów posiłek i poczęstunek napój.

Marceli zmusił ją, ażeby się posiliła, a potem naglił o przyspieszenie ucieczki.

— Już rano, moja droga, patrz, już się czerwieni wzbudzona woda! — rzekł. — Musimy się oddalić szybko. Wkrótce odkryją naszą ucieczkę i wyślą pogon.

— Najświętsza Marja Panna dopomoże nam tym razem uciec szczęśliwie! — odpowiedziała Adrijanna, opuszczając wraz z nim chatę rybacką.

— W tym starym żołnierskim mundurze nikt się nie domyśli więźnia — rzekł Marceli, idąc z Adrijanną ku grobli. — Nim wiadomość, że zbiegowie zamienili swoją odzież na mundur, rozejdzie się po okolicy, będziemy już daleko. Byle tylko nie dał się słyszeć ten straszny wystrzał sygnałowy,

— Czy chcesz się oddalić wodą? — zapytała Adrijanna.

— Nie, moja droga, pójdziemy łądem do najbliższego miejsca, tam postaram się o inną odzież, w której nikt mnie nie pozna, a następnie uciekniemy do Paryża.

Marceli, nim zeszedł z grobli z Adrijanną, obejrzał się jeszcze raz. Poza nim w brzasku porannym leżał port. Burza ucichła. Woda uspokajała się.

— Chcę się pożegnać z tymi, którzy tej nocy śmierć ponieśli! — rzekł poważnie, wskazując na port. — Nie chcieli być dłużej rozłączeni, odważyli się na wszystko... i oto połączyli się, choć nie w ten sposób, jak się spodziewali. Spoczywajcie w pokoju! Mąż, żona i dziecko uwolnieni zostali od cierpień tego świata, skończyły się ich troski, przestały płynąć ich łzy... Są teraz tam, gdzie się kończy wszelkie cierpienie, gdzie wszyscy pójdą będziemy musieli, gdy się skończy krótka nasza pielgrzymka.

I Adrijanna westchnieniem pożegnawszy zmarłych, poszła z Marcelim dalej.

Słońce ukazało się na niebie i rozproszyło zwolna ostatnie, ciemne chmury nocne. Poranek wiosenny uśmiechał się dokoła nad budzącą się ziemią i oświecał drogę uciekającym.

Oddalali się oni coraz bardziej od Tulonu. Około południa przybyli do wielkiej wioski i zatrzymali się na chwilę.

Poszli do karczmy, posilili się i pokrzepili winem.

W karczmie zastali jakiegoś wędrownego handlarza, który sprzedawał wieśniakom nietylko chustki, tkaniny, kapelusze, ale także używane, lecz porządne jeszcze ubrania.

Dla Marceliego, któremu było niewygodnie w starym mundurze, wydało się to wskazówką. Kupił od handlarza bieliznę, kapelusz, surdut, spodnie, kamizelkę, płaszcz i trzewiki. W małym pokoiku w karczmie przebrał się. Gdy powrócił do Adrijanny, widok jego ucieszył ją bardzo, gdyż w tem przebraniu nikt już nie mógł domyślić się więźnia.

Oprócz tego Marceli kupił także dla Adrijanny ciepłe okrycie i kapelusz, i tak oboje zostali zaopatrzeni.

Po uczynieniu tych przygotowań należało się dostać do jakiegoś wielkiego miasta i stamtąd użyć dyliżansu.

Wprawdzie pieniądze, które Marceli miał jeszcze i wzięt z sobą, uszczupliły się nieco przez zakup odzieży, ale wystarczały na podróż do Paryża, a tam oboje łatwiej mogli sobie poradzić.

Puścili się więc w dalszą wędrówkę i mieli nadzieję, że bez przeszkody odbędą podróż, która im się dotąd udała.

Stary mundur żołnierski Marceli wzięt z sobą i zagrzebał go w ziemi, ażeby tym sposobem usunąć wszystko, coby mogło zdradzić jego ucieczkę.

LXXI. POJEDYNEK

Muszkietier udał się do miasta i od straży przy bramie dowiedział się, że wicehrabia stanął w jednym z hoteli.

Poszedł do tego hotelu i po południu zastał wicehrabiego.

Przebiegły służący, który go poznał od razu, oświadczył mu jednak, że w tej chwili nie można mówić z wicehrabią, ponieważ śpi.

— Wicehrabia w dzień sypia? — zawołał Wiktor, śmiejąc się szyderczo. — Prawda! Jest to zwyczaj podobnych ludzi! Powiedzże swemu panu, gdy się obudzi, że mam do niego interes i że przyjdę tu jutro rano.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Dzień 1-szy maja

miął przebieg naogół spokojny

Socjalistyczne, komunistyczne i jednocześnie hitlerowskie święto w dniu 1-go maja, miało, jak wynika z podanych poniżej depesz i telefonogramów, naogół spokojny przebieg, chociaż w niektórych ośrodkach zarządzone ostre pogotowia w obawie jakichś zajść, gdzieindziej zaś,

w Brukseli, doszło do rozlewu krwi. Charakterystyczne jest, że w Paryżu, mimo groźnych zapowiedzi, jakie obijały się o prasę od szeregu dni, wszystko przeszło całkiem gładko; z wielkich chmur najczęściej spadają małe deszcze...

z policja. Demonstranci wyruszyli po chodem z jednej z robotniczych dzielnic miasta i tak chcieli przemarszerować przez ulice centrum miasta. Zarządzono pogotowie policji i gdy demonstranci zaczęli zbliżać się do śródmieścia, konna i piesza policja zastąpiła im drogę, wzywając do rozejścia się. W odpowiedzi

na to, tłum obrzucił policjantów kamieniami. Doszło do ostrzejszych starć, w czasie których kilkunastu demonstrantów zostało mocno poturbowanych; do użycia broni palnej nie doszło.

Drobne utarczki policji z grupkami demonstrantów trwały przez całą noc.

Zaczniemy od Warszawy

Z Warszawy donoszą :

Dzień 1 maja minął w Warszawie naogół spokojnie. Odbyło się ogółem 6 pochodów. Stosunkowo bardzo liczny był pochód żydowski „Bundu”. P. P. S. zgromadziła pod swymi sztandarami na placu Grzybowskim około 4.000 ludzi. Z. Z. Z., organizacja sanacyjna, niosła na swych transparentach następujące napisy: „Zniszczymy ustrój Kwintów, Kreugerów, Stawiskich, Baussac’ów, Morgańów i Flicków.”

Komuniści usiłowali wywołać zamieszanie w kilku punktach miasta. W dzielnicy żydowskiej na ulicy Nowolipki doszło do bójki między komunistami a prze-

chodniami. Prócz tego pobito komunistów na placu Bankowym.

Policja aresztowała kilkanaście osób w dzielnicy żydowskiej. Ponadto komuniści usiłowali urządzić „marsz bezrobotnych” z Okęcia do Warszawy, jednakże policja nie dopuściła do sformowania pochodu i rozpedziła jego uczestników. Rozpedzono również pochód komunistyczny w pobliżu gmachu D. O. K. Zasługuje na uwagę, że w pochodzie sanacyjnej „Frakcji Rewolucyjnej” wzięły udział także takie organizacje młodzieży, jak Młodzież Demokratyczna i Organizacja Młodzieży Pracującej, których dotychczas nie uważano za organizacje socjalistyczne.

W Paryżu spokój —

awantury na prowincji

Dzień 1 maja we Francji upłynął naogół spokojnie. Do południa Paryż miał wygląd zwyczajny. Tramwaje, autobusy i kolejki podziemne kursowały normalnie. Czynne były również zakłady użyteczności publicznej. Według komunikatów oficjalnych, na 380 tys. pracowników zakładów prywatnych, nie zgłosiło się do pracy zaledwie 74 tys., natomiast w fabrykach tytoniowych i zapalczanych, strejk był powszechny. Władze przedsięwzięły specjalne zarządzenia, by zapewnić spokój. Duże siły wojska i policji skoncentrowano na przedmieściach Paryża, przede wszystkim w Vincennes, gdzie spodziewano się wystąpienia komunistycznych.

Ministerstwo spraw wewnętrznych zakazało urządzania wszelkiego rodzaju pochodów. Baczna uwagę zwrócono na meeting komunistyczny, zwołany do Vincennes. Na meeting ten zgromadziło się

wiele tysięcy osób. Przebieg zebrania był spokojny. Kilku mówców komunistycznych, z deputowanym Cachon, wygłosiło przemówienia. Na przedmieściach Paryża doszło do kilku incydentów. W Ivry aresztowany został poseł komunistyczny Monjaux. W kilku miejscowościach doszło do bójek między robotnikami, zdążającymi do pracy, a strejkującymi.

W Saint Denis manifestanci lewicowcy zaatakowali kamieniami kursujące tramwaje. Policja dokonała wielu aresztowań. Według danych ministerstwa spraw zagranicznych również na prowincji panował względny spokój. Do aktów sabotażu doszło w Offranville, gdzie manifestanci powyrwali kilkadziesiąt słupów telegraficznych. W Ville w czasie pochodu doszło do starcia między socjalistami a komunistami. Jest kilkunastu rannych.

„Czerwony dzień” w Moskwie

Z Rygi donoszą:

Według doniesień z Moskwy, dzień 1 maja obchodzono tam z niezwykłą okazałością. Ulice i domy udekorowano już w przeddzień uroczystości mnóstwem czerwonych chorągwi. Rankiem radiostacja moskiewska transmitowała szereg mów agitacyjnych w językach rosyjskim, polskim, ukraińskim, niemieckim, francuskim i angielskim. Oczywiście wszystkie fabryki stanęły, a robotnicy wzięli udział w uroczystości, której punktem kulminacyjnym była defilada wojskowa na Placu Czerwonym i przemówienie generalissimusa sowieckiego Woroszyłowa, w którym odebrał on od wszystkich

zebranych rodzaj przysięgi na wierność komunizmowi. Po tem przemówieniu Woroszyłow, który przybył na uroczystość w towarzystwie Stalina oraz szeregu wojskowych i cywilnych dostojników sowieckich, odebrał defiladę. Zwracał uwagę udział kilkuset członków austriackiego „Schutzbundu”, którzy niedawno przybyli do Rosji sowieckiej z Czechosłowacji; podobno rząd sowiecki chciał w ten sposób zaznaczyć, że jest zainteresowany w rozwoju stosunków w Europie środkowej.

Uroczystości moskiewskie transmitowane były przez wszystkie radiostacje sowieckie.

„Brunatne święto” w Berlinie

Z Berlina donoszą:

Już od poniedziałku Berlin tonął w morzu swastyk i flag, przygotowując się do obchodu 1 maja, zwanego oficjalnie „narodowym świętem pracy”. We wtorek zrana, o godz. 9, rozpoczęto oficjalnie obchód uroczystości defiladą wszystkich berlińskich oddziałów Reichswehry oraz hitlerowskich szturmówek i sztafet ochronnych (SA i SS). Przyjmowali defiladę kanclerz Hitler w otoczeniu członków rządu in corpore oraz w towarzystwie naczelnego dowódcy Reichswehry, gen. Blomberga; obecni byli również wyżsi oficerowie sztabu generalnego oraz attaches państw obcych.

O godz. 10 kanclerz Hitler i min. pro-

pagandy Goebbels udali się do pałacu sportowego, gdzie odbyła się uroczysta akademja dla młodzieży szkolnej.

Punktem kulminacyjnym była olbrzymia manifestacja na lotnisku w Tempelhofie, gdzie zebrało się przeszło 2 miliony osób. Do zebranych tłumów przemówił przy pomocy gigantofonu kanclerz Hitler, który nadto odebrał przysięgę od nowych członków oddziałów szturmowych i sztafetowych.

Starcia z policją w Brukseli

Z Brukseli donoszą:

W nocy z poniedziałku na wtorek doszło w Brukseli do starć demonstrantów

Na Śląsku

Z Paryża donoszą:

T. zw. święto socjalistyczne w dniu 1 maja wypadło w tym roku jeszcze gorzej jak w poprzednich latach. Udział robotników w manifestacji był bardzo niski, a entuzjazmu nie było widać zbyt wiele. Do Katowic na zbiórkę, która odbyła się na placu Targowym, przybyło około 1.000 osób. Coprawda wszyscy ci, którzy przybyli do Katowic na manifestację, przybyli przeważnie pieszo i zysku z tego żadnego nie mieli.

Pochód ruszył przez Rynek ul. Francuskiej wokół miasta, poczem w spokoju uczestnicy rozeszli się. W szeregu socjalistów niemieckich wmiszały się małe grupki komunistów, które wznosiły hasła antypaństwowe. Zostali oni jednak w bardzo pomysłowy sposób usunięci z pochodu przez obok krocząca policję. Ogółem aresztowano około 50 komunistów, krzyczących po niemiecku i śpiewających prowokacyjne piosenki, resztę zaś młokosów policja rozpedziła na wszystkie strony.

Na placu Targowym w Katowicach przemawiali do zebranych poseł Kowol (niem. socj.), adwokat Ziolkiewicz i pa-

seł Stańczyk. Po przemówieniach usiłował zabrać głos jeden komunist, czemu przeszkodził jednak przewodniczący tego zgromadzenia pod gołym niebem p. Ziolkiewicz. Poza tym drobnym wypadkiem, spokoju nigdzie nie zakłócono. Trzeba bowiem zaznaczyć, że przygotowania komunistyczne do wtorkowego obchodu zostały w znacznym stopniu udaremnione akcją prewencyjną władz policyjnych. Ogólnie spodziewano się zaburzeń ze względu na zapowiedź kontrmanifestacji ze strony b. działacza socjalistycznego, sekretarza partji i b. redaktora Kawałca.

Zwolenników Kawałca jednak nigdzie nie było widać, a sądząc z liczby uczestników manifestacji, to naprawdę p. Kawałec wybrał sobie zły teren do rozłamu. (s)

W Bielsku

Pomimo silnej reklamy przeprowadzonej zarówno na terenie organizacji socjalistycznej na terenie powiatu Bielskiego i Bielskiego oraz reklamy plakatowej, prowadzonej już przez cały tydzień na słupach reklamowych

Humor

SPRAWIEDLIWY

SEDZIA.

Trybunał sędzi jakiegoś oskarżonego o kradzież. Przewodniczący trybunału, nie bardzo zdecydowany co do wysokości kary, nachyla się do sędziego z prawej strony i pyta:

— Według pańskiego zdania... ile?

— Trzy miesiące.

— Doskonale.

Następnie to samo pytanie do kolegi z lewej strony:

— Według pańskiego zdania... ile?

— Trzy miesiące.

— Doskonale.

I wydaje wyrok.

— Sześć miesięcy więzienia!

CIEKAWA

STATYSTYKA.

— W Polsce przypada na tysiąc chętnych do małżeństwa kobiet zaledwie 36 mężczyzn.

— Czy to możliwe? Nie więcej?

— Nie. Reszta nie ma ochoty.

ZAKOŃCZENIE

PRZEZORNE.

A po przeczytaniu, najdroższy, natychmiast spal ten list! Zapalnik załączam.

tam nikogo z rodziny. I Emilji nigdzie nie dostrzegali.

Co za dziwne przyjęcie! Pietrowski doznał niemiłego uczucia.

Dopiero po długiej chwili otworzyły się drzwi i weszła Róża.

Była jeszcze bledszą niż rano.

Baron zerwał się z krzesła i podniósł jej zimną jak lód rękę do ust.

— Wezwwała mnie pani do siebie, — rzekł. —

Sądzę, że to, co mi pani ma do powiedzenia, nie będzie przykrem dla mnie.

Róża uśmiechnęła się słabo.

— Sam pan to osądzi, gdy mnie wysłucha, — odpowiedziała. — Proszę, niech pan usiadzie.

Uważam pana za człowieka honoru i tylko dlatego odważyłam się na krok, który inaczej wydałby się panu ryzykownym.

Od wczoraj wieczorem nie jestem już narzeczona. Już od dawna przeczuwałam, że hrabia Dębski nie podziela mego uczucia. Wczoraj przekonałam się, że się nie myliłam, oraz że serce jego należy do innej kobiety. Odkrycie to skłoniło mnie do zerwania zaręczyn.

Pietrowski był po części przygotowany na coś podobnego, przecież postępek Róży zdziwił go bardzo. Czekala go jednak jeszcze większa niespodzianka.

— Ponieważ kochałam serdecznie narzeczonego, nie zwracałam uwagi na uczucia, które mi pałali do mnie inni ludzie — ciągnęła dalej Róża. — Ponieważ cierpiałam z powodu obojętności mojego

w ciemności nocy i dopiero nad ranem zapadła w głęboki sen.

Po długotrwałej, pięknej pogodzie wstał dzień szary i deszczowy.

Róża zbudziła się bardzo biała wcześniej, i drżąc.

Ubrawszy się usiadła i napisała kilka słów.

Włożyła potem list do koperty i zadzwoniła na swą pannę służącą.

— Proszę oddać Karolowi — rzekła — i powiedzieć, by zawiózł to natychmiast do barona Pietrowskiego. Odpowiedzi nie będzie.

Panna służąca odebrała z jej ręki list i oddała go, zdumiona bledością swej młodej pani.

Róża, nie tknąwszy śniadania, które jej podano, udała się do pokoju ojca.

Fabrykant zdziwił się, ujrawszy u siebie córkę o tak wczesnej godzinie.

— Na Boga, Różo, co się stało? — zawołał zrywając się z krzesła, przestraszony jej bledością.

Młoda dziewczyna uśmiechnęła się z przymusem.

— Nic takiego, czego potrzebowałbyś się lękać, ojcze, — rzekła. — Proszę cię, usiądź sobie i posłuchaj, co ci powiem.

I ciągle timsamym zmęczonym, obojętnym głosem, jakby to, co opowiadała, nie tyczyło się, wcale jej, lecz zupełnie obcej osoby, oznajmiła ojcu o zerwaniu zaręczyn z hrabią Dębskim.

Zamilczała jednak o właściwych powodach zerwania; nie chciała ona zdradzić ojcu niczego ta-

Bielska i Białej, zainteresowanie w dniu 1 maja. w stosunku do lat dawnych, bardzo słabe. Rynek w Bielsku, gdzie zebrały się grupy z orkiestrami i sztandarami z Bielska i Białej, pomimo pomocy ze strony towarzyszy żydowskich, którzy po raz pierwszy w tym roku wystąpili z transparentami żydowskimi, świecił jeszcze puszkami. Udział w stosunku do roku ubiegłego spadł o połowę. (na)

W Zagłębiu

Wtorkowy dzień w Zagłębiu minął stosunkowo spokojnie. W przeciwieństwie do lat ub. tegoroczne „święto robotnicze” przeszło bezkrwawo w Sosnowcu i Będzinie, doszło do starć z policją, natomiast w innych miejscowościach dość spokojnie.

W znacznym stopniu wpłynęło na to aresztowanie aktywnych członków organizacji lewicowych, których w przeddzień przytrzymało w liczbie kilkudziesięciu. Według urzędowych danych, przebieg obchodu 1 maja przedstawia się następująco:

W Sosnowcu w Domu Ludowym na Jasnej, zebrał się pochód socjalistyczny, który spokojnie przeszedł ulicami miasta, z powrotem do Domu Ludowego.

Równocześnie drugi pochód komunistyczny zebrał się na targowicy, gdzie rozprószony został przez policję. Tłum miał liczne transparenty, wznosząc wrocie okrzyki. Na ulicy, w chwili, gdy policja zajęta była na targowicy, ukazał się drugi pochód komunistów-żydów, w liczbie około tysiąca osób. Z pochodem tym połączył się pochód z Czeladzi, Miłowic i Piasków, ze sztandarami C. Z. G. grupa Czeladź i huty Miłowice. Demonstrantów pałkami rozprędkowała policja. Pochodów z Dańdówki, Klimontowa i okolicy, zdążających do Sosnowca, policja nie wpuściła do miasta, rozpraszała.

W Będzinie w chwili, gdy kilkudziesięcny pochód komunistyczny (przeważnie żydów) wyszedł wraz z orkiestrą ze Starego Rynku, na ulicy Kollataja, niosąc moc sztandarów i krzycząc: „Precz z policją, precz z kapitalistami” itp., zaatakowany został przez policję i rozprószony. Na ludnej ulicy wynikła niesłychana panika, deptano i przewracano się wzajemnie, a ulica udekorowana została porzuconymi sztandarami i instrumentami muzycznymi. Jeden z uciekających demonstrantów, zamiast w drzwi, trafił w szybę wystawową, kalecząc się okropnie. Ktoś z tłumu uderzył policjanta łaską.

W Dąbrowie wyruszył na miasto pochód PPS. z 2.000 ludzi, wraz z bratnią organizacją żydowską. Oczekiwano na pochód z Będzina, który jednak nie dotarł. Wiec, zapowiadany na placu Żwirki i Wigury nie odbył się. W Będzinie na ul. Sieleckiej zebrał się ponownie tłum, około 150 demonstrantów, który spokojnie przeszedł ulicami miasta.

W Zabkowicach defilowali socjaliści, w liczbie około 150 ludzi.

— Strzelanizyca pomiędzy demonstrantami, w liczbie około 300 osób, a policją doszło do starcia. Policja pałkami tłum rozpraszała.

W Nivce pod Kopcem Kościuszki demonstrowali socjaliści z okolicy, do których przemawiał sekr. C. Z. G. Bielnik. Liczba demonstrantów nieznana. Demonstranci przyszli pod kopalnię „Helenę”, usiłując dostać się nad szyb, w podziemiach którego, jak wiadomo, od 9 dni przebywa 60 strajkujących górników. Policja nie dopuściła demonstrantów.

W Grodzcu kilkuset demonstrantów przeszło ze sztandarami, urządzając wiec. — Na wiecu, przemawiał b. wójt Grodzca Kempa. Policja nie interwenjowała. Z innych miejscowości

B. dyrektor teatrów miejskich w Warszawie skazany na trzy miesiące więzienia

Z Warszawy donoszą:

Na wokandzie sądu starościniego sprawa grupy artystów b. teatrów miejskich, którzy wystąpili przeciwko b. dyrektorowi p. Krzywoszewskiemu z doniesieniem karnem o złośliwe wstrzymywanie pobrań, w ogólnej sumie około 23 tysięcy złotych. Stanowisko swe opierają aktorzy na fakcie wypłacenia przez zarząd miasta 25.000 zł. dyr. Krzywoszewskiemu, który tą sumą miał uregulować zaległości artystów. Tymczasem fakt ten nie nastąpił, z czego wynikało, że dyr. Krzywoszewski zatrzymał 25 tys. złotych dla siebie.

W innym świetle tę sprawę przedsta-

wiają świadkowie p. Krzywoszewskiego, stwierdzając, że otrzymana od Magistratu suma została zużyta na uregulowanie należności personelu technicznego, skarbowych i ubezpieczalni społecznych.

Zarzucono także dyr. Krzywoszewskiemu pobieranie nadmiernej pensji, która podobno sięgała 3.000 zł. miesięcznie, aczkolwiek buchalter p. Krzywoszewskiego twierdził, że pensja ta wynosiła 1.800 złotych.

Sędzia starościnski p. Zawadzki ogłosił wyrok, mocą którego dyr. Stefana Krzywoszewskiego skazano na 3 miesiące bezwzględnej aresztu. Obrona zapowiada apelację.

Dillinger nie żyje?

Z Nowego Jorku donoszą:

W Chicago krąży uporczywa pogłoska, jakoby słynny bandyta Dillinger zmarł z powodu odniesionych ran podczas ostatniego starcia z policją. Na Dillingera była wyznaczona nagroda w wysokości 25.000 dolarów. Nagroda ta ma być wypłacona bez względu na to, czy bandyta zostałby dostarczony żywy, czy też martwy.

wości Zagłębia, wiadomości o demonstracji nie nadeszły. Pogotowie policyjne nie miało wiele pracy, ponieważ po południu padał deszcz.

W powiecie Olkuskim

Pochody 1-majowe odbyły się w Olkuszu, Wolbromiu, Ogrodzieńcu i Sławkowie. — Po przemówieniu w Wolbromiu na rynku, poseł Kwapiński przemawiał w Olkuszu. Fabryka w Olkuszu i Wolbromiu świętowały, inne były w ruchu. Spokój nigdzie nie został zakłócony. W Sławkowie na akademii wieczornej przemawiał również poseł Kwapiński.

Kto jeszcze nie abonuje „Siedem Groszy”

niech wytnie zamieszczoną obok karteczkę, włoży do koperty, nałepi 5-groszowy znaczek i zaadresuje: Administr. „Siedem Groszy” Katowice, Sobieskiego 11

Proszę o codzienne dostarczanie czasopisma

„Siedem Groszy”

Imię i nazwisko _____

miejsowość _____

ulica _____

pocztą _____

TU WYCIĄC!

— 28 kwietnia wieczorem przybył do Warszawy na dworzec Wschodni J. E. ks. biskup Antoni Małacki, b. Administrator Apostolski archidiecezji Mohilewskiej, po wieloletnim pobycie na zesłaniu w głębi Syberii. Skoro ks. biskup Małacki wyszedł na peron podtrzymywany przez towarzyszące mu osoby przystąpił do niego ks. Nuncjusz, obejmując go serdecznie i witając w imieniu Ojca św., Episkopatu, kleru i ludu katolickiego Polski. — Stan zdrowia sędziwego Dostojnika, liczącego 73 lat, jest dość ciężki z racji niezwykle trudnych warunków jego życia rozlicznych przesładowań, długoletniego więzienia i wygnania. Ks. biskup przybył do Warszawy w ubiorze wiesniaka rosyjskiego, właściwie w łachmanach i podartem obuwiu.

— Ze szpitala centrum wyszkolenia sanitarnego, przy ul. Górnośląskiej w Warszawie, korzystając z chwilowej nieuwagi służby szpitalnej, zbiegł jeden z chorych umyślowo. W Al. Ujazdowskich policjant schwytał chorego. Chory uderzył posterunkowego kamieniem w głowę tak silnie, że Rudziewicz doznał wstrząsu mózgu. Dopiero drugi posterunkowy chorego obezwładnił i odprowadził do szpitala.

— Ze Stambułu donoszą, że najstarszy człowiek na świecie 160-letni Zaro Agha ciężko zachorował. Stan jego budzi poważne obawy.

— Cztery rodziny polskie, które wygrały ostatnio na krajowej loterii francuskiej poważną sumę miliona fr. fr., zamierzają opuścić osiedle górnicze Vieux-Condé i nabyć posiadłości ziemskie.

— Drugi kolei transport, liczący 542 robotników polskich, zwolnionych z kopalń północnej Francji opuścił ją, żegnany na poszczególnych dworcach przez tysiączne rzęsy polskich i francuskich towarzyszy pracy.

— Z Budapesztu donoszą, że w związku z wykrytą aferą fałszowania papierów wartościowych aresztowano pięć osób na skutek doniesienia władz rumuńskich, które stwierdziły pojawienie się na rynku rumuńskim znacznej ilości fałszywych papierów. Skarb rumuński wskutek tej afery stracił około 40 do 50 milionów lej.

— W maju przyszłego roku przypada 25-letnia rocznica wstąpienia na tron króla Jerzego V, który odziedziczył koronę po śmierci swego ojca króla Edwarda VII, w dniu 6 maja 1910 r. Już obecnie we wszystkich częściach Imperium Brytyjskiego, czynione są przygotowania do jubileuszu, który będzie obchodzony niezwykle uroczysto. Do Londynu przybędą, celem złożenia hołdu monarche premierzy wszystkich dominjów, książęta hinduscy oraz przywódcy plemion afrykańskich.

Odpowiedzi Redakcji

(G. D. W.) 1) Ten odpowiada, kto pożyczł rower. 2) Jeżeli przejazd istniał od wiecu niż 30 lat, to ma Pan prawo skarżyć o przejazd.

kiego, co by mogło przedstawić Jerzego w złym świetle i obudzić gniew ojca na niego.

Musiała też strzec się wzbudzać w nim podejrzenia, że to Olga była mimowoli winna jej nie-szczęściu. Chociaż bowiem postępowanie jej było bardzo szlachetne, rodzice łatwo mogliby ją potępić.

Przedstawiła tedy sprawę w ten sposób, jakoby tak ona jak i Jerzy przyszli od dłuższego czasu do przekonania, że uczucia ich nie są tego rodzaju, by mogły zapewnić im szczęście w małżeństwie. A żeby zawrzeć ze sobą małżeństwo tylko z rozsądku, na to zbyt wiele mają dla siebie szacunku.

Z tego powodu postanowili zerwać zaręczyny i zachować dla siebie tylko przyjaźń.

Fabrykant zdumiał się bardzo wyznaniem, jakie mu uczyniła córka. A zdziwienie jego po prostu nie miało granic, gdy Róża wyznała mu swe nowe postanowienie, które po części wyjaśniało zerwanie jej z Dębskim, na które jednak Stroniski nie był zupełnie a zupełnie przygotowany.

Gdy Róża powróciła po jej rozmowie z ojcem do swego pokoju, padła na krzesło z głośnym płaczem. Ciałem jej wstrząsał krótki, bolesny szloch.

Wtem otworzyły się drzwi i weszła Emilja. Chciała ona przekonać się, jak podziały jej intrygi.

Jeszcze wczoraj popołudniu zawiadomiła Pietrowskiego, że sprawa jego dobrze stoi.

Teraz nie dowiedziała się jednak od Róży niczego.

Nadeszło południe. I podczas gdy Jerzy, który nie miał jeszcze odwagi wznowić rozmowę z Różą,

galopował wśród deszczu i wichru na koniu, by uspokoić wzburzone nerwy, przed dwór w Lipczycach zajeżdżał inny jeździec... Był nim baron Pietrowski.

Pietrowski siedział właśnie przy śniadaniu, gdy mu wręczono list od Róży. Gdy go otworzył i przeczytał, zdumiał się niepomierne. Chociaż dzięki wczorajszej wiadomości od Emilji był poniekąd przygotowany na ten zwrot na jego korzyść, nie przypuszczał jednak, by się to tak szybko miało rozstrzygnąć.

Róża, zaprosiła go wprawdzie tylko, aby w pośpiechu zjawił się w Lipczycach. Cóż jednak innego mogłoby oznaczyć to zaproszenie, jak nie spełnienie jego najgorętszych życzeń?

Najwyższy już czas, by wreszcie uzyskał jakąś podstawę bytu. Wierzyciele prześladowali go ustawicznie, nachodzili go i grozili, że jeżeli w najbliższych dniach nie uiszczy się z długów, zlicytują go.

Jeżeli mu się nie uda zdobyć bogatej żony, to zginie. Nie posiadał już nic, literalnie nic.

Dlatego list Róży wprawił go w doskonały humor. Natychmiast też zaczął się przygotowywać do wizyty.

Toaletę zrobił dzisiaj ze szczególną starannością. Musiał się przecież postarać o to, by uczynić na Róży jak najlepsze wrażenie i nie dać się zaćmić rywalowi.

Gdy siadał na konia, by się udać do Lipczyc, na ustach jego igrał uśmiech zadowolenia i nadziei.

Gdy zajeżdżał przed dwór, służący wprowadził go natychmiast do salonu. Pietrowski nie zastał

Humor

PSYCHOLOGIA.

— Jak ty to robisz — pyta jeden żebrak drugiego, że wszędzie jednak coś dostaniesz. — Mam jeden niezawodny sposób — odpowiada tamten — mówię zawsze, gdy widzę jakąś kobietę: „może panią poprosi o coś dla mnie mamusi” i im starsza jest, tym daje więcej.

CUDA JASNOWIDZTWA.

— Z poprzecznych i podłużnych linii ręki pani — mówi wróżka — widzę jasno, że pani niezadługo poślubi młodego, wytwornego, pięknego pana i będzie z nim bardzo szczęśliwa.

— Wspaniale — przezywa klientka — niech mi pani teraz powie, jakim sposobem ja rozstanę się z obecnym mężem?

TEMPO.

— Litościwa osobo, czy nie mógłbym dostać jakich starych spodni.

— W tej chwili nie mam, ale postaram się dla was odłożyć.

— Czy mogę zacząć?

SPORT I KULTURA FIZYCZNA

Wyprawa polskiej ósemki bokserskiej do Ameryki

We czwartek wyjeżdża do Ameryki przez Gdynię polska reprezentacja bokserska, udająca się do Chicago na mecz Polska — Ameryka w dniu 18 maja.

Skład drużyny polskiej ustalony na nocnym posiedzeniu w niedzielę, przedstawia się następująco: Rotholc, Rogalski, Kajnar, Sipiński, Chmielewski, Majchrzycki, Karpiński i Piłat.

W wypadku, jeżeliby Chmielewski nie mógł strefować do wagi półśredniej — pojedzie zwycięzca wtorkowej eliminacji Seweryniak — Misiurewicz. Wraz z drużyną jedzie prezes p. Baranowski i jeden z delegatów PZB a na sekundanta jedzie p. Sztamm.

Powracając do składu drużyny, który rzeczywiście jest najsilniejszy, na jaki nas stać, wyrazić musimy wielką wątpliwość, czy Chmielewskiemu uda się strefować do niższej kategorii. Gdyby się tak nawet stało (czego się nie robi dla perspektywy tak fascynującej

wycieczki!) to niewiadomo jeszcze, jak taka „operacja” może się odbić na formie, a nawet zdrowiu naszego znakomitego pięściarza.

Te same zastrzeżenia mamy co do udziału

Rogalskiego. „Duszenie” wagi odbiło się na nim fatalnie już w Budapeszcie, a dziś Rogalski ma pełną wagę lekką! Strenowanie dwu kategorii, napewno nie przyjdzie mu łatwo.

Nieprowadzenie polskich zapaśników w Rzymie

W dalszym ciągu zapaśniczych mistrzostw świata w Rzymie, Dworak uległ Philajamakiemu (Finl.). Rejniak pokonany został przez Nordlinga (Finl.). Gestwiński uległ Cadierow (Szwecja), a Puciata pokonany został przez Charliera (Belgia). Wszyscy zawodnicy polscy zostali zatem w drugiej rundzie wyeliminowani.

Tytuły mistrzów Europy zdobyli: Thuven-sen (Szwecja), Philajamaki (Finl.), Kurland (Dania), Glaus (Szwecja), Siebert (Niemcy) i Hornfischer (Niemcy).

Nie można powiedzieć, żeby wyprawa do Rzymu należała do udanych sportowych eskapad.

Sport na Śląsku

K. S. Pogoń Katowice — Kolejowe P. W. 2:1. Zawody o mistrzostwo A klasy wygrała zasłużenie „Pogoń”, która wykazuje coraz lepszą formę. Obie bramki strzelił Czajór. Najlepszym na boisku był prawoskrzydłowy Ewald Kruk.

K. S. St. Kalety — SMP. Lubliniec 3:4 (2:0). W ub. mies. odbyły się zawody piłkarskie pomiędzy drużynami K. S. Strz. Kalety i SMP. Lubliniec na boisku K. S. Strz. w Kaletach. Do przerwy gospodarze prowadzą 2:0. Na wyrównienie zasługują goście Kulik Herman, Gerlich i Bienias. Poza tym wszyscy gracze w dobrej formie. Gra kończy się wynikiem 3:4 na korzyść SMP. Lubliniec.

SMP. Lubliniec rezerwa — K. S. St. Strzebin 4:1 (2:0).

Powstaniec Janów — Ruch Krasow 3:4. W ub. niedzielę KS. „Ruch” Krasow gościł u siebie drużynę K. S. „Powstaniec” Janów.

KAŻDY CZYTELNIK dziennika „SIEDEM GROSZY” posiadać powinien kartę, kwitową abonamentów miesięcznych na rok 1934. Dla posiadaczy kart, przygotowujemy wielką niespodziankę. Pre-numeratorzy pocztowi zachowywać powinni wszystkie pokwitowania.

Piękny wynik Heljasza w dysku

Na wewnętrznych zawodach Warty, Heljasz osiągnął 47,20 mtr. w rzucie dyskiem, bijąc własny rekord o przeszło 2 metry. Jest to jeden z najlepszych rezultatów polskiej lekkiej atletyki.

Sensacyjne rekordy pływackie w Japonii

W Osaka, podczas treningu, zostały pobite rekordy światowe. Koike na 200 mtr. stylem klasycznym osiągnął czas 2:39,26. Dotychczasowy rekord światowy Francuza Cartonult wynosi 2:42,6. Kiyokawa 100 mtr. na znak uzyskał czas 1:07,6 i Karazu 1:08. Oba czasy są lepsze od światowego rekordu Amsterdamskiego Amerykanina Kojaca. Rekordy te nie zostaną prawdopodobnie uznane oficjalnie, ponieważ pobite są w czasie treningu.

W CIĄGU NOCY O 15 LAT MŁODSZA dzięki użyciu orientacyjnego preparatu „Alma” usuwającego plagi, wagi, przyszczy, brunatne plamy, zmarszczki, czerwoność nosa i inne błędy piękności. Cera staje się olśniewająco czystą i pełną młodocianej świeżości. Cena zł. 2,00, podwójny pakiet zł. 3,00. Specjalna cena: kto prześle w ciągu 3 dni odcinek niniejszego ogłoszenia z zamówieniem, otrzyma 20 proc. rabatu na mały i 30 proc. na duży pakiet. Proszę o podanie, czy cera sucha, czy tłusta.

Dr. NIC. KEMENY, Cieszyń, skr. 100/1039.

Kurs przodowników W. F. w Rudzie Śl.

W dniach od 16 — 22 maja br. dzięki uprzejmości zarządu kopalni „Wawel” w Rudzie Śl., która dostarczyła bezpłatnych kwater dla uczestników, odbył się kurs szkoleniowy dla przodowników W. F. o charakterze propagandowo — metodycznym powiatu Świętochłowickiego pod kierownictwem kpt. Widel i instr. W. F. p. Redla. W kursie tym wzięło udział 47 uczestników z różnych organizacji P. W. i W. F. Na zakończenie kursu złożyli się: próba o P. O. S., pokazy gier w formie zawodów między drużynami gimnazjum w Rudzie, a kursem, oraz wieczornica, na której przemówił w serdecznych słowach Powiatowy Kom. P. W. p. kpt. Widel, podkreślając rolę sportu polskiego na terenie Śląska, oraz celowość zbiorowego wysiłku wszystkich stowarzyszeń sportowych nad urodowieniem sportu.

Sport w Radomsku

MECZ O MISTRZOSTWO KLASY „B”.

29 ub. m. o godz. 16 został rozegrany mecz piłki nożnej o mistrzostwo klasy B. pomiędzy miejscowymi drużynami „Naprzód” — „Sparta”. Gra drużyn była równorzędna, o czym najlepiej świadczy remisowy wynik spotkania 2:2. Sędzia niebała, dopuszczał do brutalnej gry poszczególnych zawodników.

Łotysze zabiegają o wznowienie trójmeczów bałtyckich

Łotewski Zw. Lekkoatletyczny zwrócił się ostatnio do PZLA z ponowną propozycją wznowienia trójmeczów bałtyckich w lekkiej atletyce, przerwanych w r. 1931.

Dotychczas odbyły się cztery takie imprezy, przy czym trzykrotnie wygrała drużyna polska, a raz łotewska. Drużyna estońska zajęła raz tylko drugie miejsce. Jako termin

Łotysze proponują 22 — 23 lipca w Rydze.

W tej sprawie zarząd PZLA, nie dysponując specjalnymi funduszami, zamierza zabiegać o pomoc u władz, poczem wydana zostanie decyzja ostateczna.

Należy tu zaznaczyć, że Łotyszom należy się zastrzeżony umowa rewanż, za przyjazd do Wilna, podjęty na koszt własny.

16 państw w finale o piłkarskie mistrzostwo świata

Obecnie odbywają się ostatnie mecze eliminacyjne do mistrzostw piłkarskich świata, które rozegrane zostaną w dniach od 27 V — 10 VI w Italii. Grają Argentyna — Chili w Buenos Aires, Węgry — Bułgaria w Budapeszcie, Rumunia — Jugosławia w Bukareszcie, Belgia — Holandia w Antwerpii. Zwycięzcy meczów w Buenos Aires i Bukareszcie wchodzić do rozgrywek finałowych, a Węgry i Bułgaria mogą nawet przegrać z dwiema bramkami różnicy, mimo to jednak zakwali-

fikuja się do rozgrywek. Pozostaje jeszcze mecz USA — Meksyk wyznaczony dopiero na 24 maja w Rzymie.

11 drużyn zakwalifikowało się do finałów, a mianowicie: Brazylia, Egipt, Szwecja, Hiszpania, Italia, Austria, Czechosłowacja, Szwajcaria, Holandia, Niemcy i Francja. — Nadto dojdą: Argentyna, Węgry, Rumunia, Belgia i USA. Losowanie 1/8 finałów odbędzie się w dniu 5 maja w Rzymie.

Burzliwe walne zebranie Polskiego Związku Łyżwiarского

29 kwietnia odbyło się w lokalu Związku Polskich Związków Sportowych w Warszawie walne zebranie delegatów Polskiego Związku Łyżwiarского przy udziale 28 osób. Niezwykle podniecone i burzliwe obrady trwały 5 godzin pod przewodnictwem p. Stanisława Fręnkla, przedstawiciela klubu sportowego „Polonia” z Warszawy.

Cały przebieg obrad wykazał zorganizowaną ad hoc supremację ilościową kilku nieznanym dotąd klubów łyżwiarских, wpisanych już po sezonie do Polskiego Związku Łyżwiarского. Kluby te, mające większość głosów, odmówiły prawa głosowania delegatom starych zasłużonych klubów, jak Cieszyńskiemu Towarzystwu Łyżwiarскому, rzekomo w obronie przepisów statutu. Z większych towarzystw sportowych nie brało udziału w walnym zgromadzeniu i nie było zastąpione Lwowskie Towarzystwo Łyżwiarское i Zakopiańskie Towarzystwo Łyżwiarское.

Ostry atak kapłana Thenera pod adresem wiceprezesa PZŁ. majora Goebela znalazł swój finał w oficerskim sądzie honorowym.

Nowe kluby wystawiły listę jednostronnie, nie umieszczając na niej przedstawicieli dwu największych klubów w Polsce tj. Warsz. Tow. Łyżwiarского i Śląskiego Tow. Łyżw., co

spowodowało oba te towarzystwa do powstrzymania się od głosowania, złożenia odpowiedniej deklaracji i opuszczenia sali obrad.

Mylna interpretacja przepisów statutu PZŁ. przez przewodniczącego zebrania p. Fręnkla i szereg nieformalnych uchwał, spowodują zapewne wniesienie protestu do Związku Związków przeciw ważności obrad walnego zgromadzenia.

Z działalności ustępującego zarządu należy podkreślić z uznaniem zainteresowanie zarządu działem jazdy szybkiej, tak w Polsce zaniedbanej.

Kolosalna praca zarządu i jego wysiłki, nie dały jednak odpowiednich rezultatów z powodu ostrych tarć w łonie zarządu, dzięki czemu ustąpił w sezonie zimowym I-szy wiceprezes generał Witkowski, wybitny znawca jazdy sztucznej i propagator sportu łyżwiarского w Polsce.

Nowy zarząd przedstawia się następująco: prezes: pułkownik Frydrych, I-szy wiceprezes: major Roman Goebel, II wiceprezes: Edward Nehring (szybkobiegacz z K. S. Polonii); poza tym jako członkowie: nieznan szerszemu ogółowi przedstawiciele nowych klubów.

Sport w Zagłębiu Dąbrowskiem

STAN MISTRZOSTW KLASY „A”

Po ostatniej niedzielnej stan mistrzostw kl. A, w Zagłębiu przedstawia się następująco:

Klub	gier	pkt.	bram.
C. K. S.	12	21	39:17
Policyjny	12	18	26:15
Zagłębie	12	15	34:17
Zagłębianka	12	14	23:22
Solvay	12	11	17:20
Unia	12	10	28:28
Ruch	12	10	19:29
Brynica	12	9	22:31
Sarmacja	12	7	22:24
Hakoah	12	5	11:38

Płonien — Czarni 2:1 (1:1). Ciekawa walka tych drużyn o mistrzostwo kl. A zakończyła się po ostrej obustronnej grze, zwycięstwem Płonienia. Sędzia p. Natkaniec, nieopanowany.

R. K. S. Gołonóg — Brygada 3:1. Zwycęstwo Gołonoga nad silnym zespołem ze Strzeżmieszczy. Bramki zdobyli Rybak, Frymus i Trybko po jednej, dla Brygady — sanobójcza. Sędzia z podkołegium nie przybył, to też zawody prowadził p. Kwiecień b. dobrze.

3 km. bieg w Strzemieszyczach. 3 maja w Strzemieszyczach odbędzie się bieg 3-km, o puchar Komitetu Obchodu święta narodowego. 13 maja Związek Rezerwistów urządza wyścigi kolarskie o puchar, ufundowany przez sekretarza gminy p. Dudę. Do wyścigu zgłosili się już najlepsi miejscowi zawodnicy Skucha, Szablicki, Zych i Krzywański. W najbliższych dniach podamy bliższe szczegóły wyścigu.

Ligoni i Dłucik w Sosnowcu. W jutrzejszym wyścigu kolarskim w Sosnowcu o puchar Kuriera Zach. startować będzie prócz Ligonia z Katowic, świetny kolarz śląski Dłucik z Żor

Sport w Wielkopolsce

„Lechia” niespodziewanie ulega „Warcie”. W zawodach hokejowych o mistrzostwo okręgu poznańskiego „Warta” pokonała jedenastkę „Lechii” mimo, iż ostatnia miała przez dłuższy czas wyraźną przewagę której nie umiała wykorzystać. Zwycięzają w rezultacie „Zieloni” w stosunku 2:0 (1:0). Bramki dla „Warty” zdobyli Spychała i Urbański.

„Czarni” biją „Stelle” gnieźnieńską 3:0 (2:0). Drużyna gnieźnieńska, mimo braku na własnym gruncie silniejszych przeciwników, zareprezentowała się wcale korzystnie. Po kilku meczach z drużynami poznańskiego ośrodka podciągnie ona znacznie swoją formę. Wszystkie bramki zdobył Adamski.

Samochód półciężarowy
marki „Dodge” 4-cylindrowy
DO SPRZEDANIA
w całości lub częściowo. Wiadomość „Polonia” Garaż.

Kalendarzyk czynności wyborczych

Co każdy wiedzieć powinien przy nadchodzących wyborach

Kalendarzyk wyborczy dla miast, w których rozpisane zostały wybory samorządowe na dzień 27 bm. przedstawia się następująco:

18 kwietnia br. zarządzenie wyborów samorządowych.

7 maja br.: Główna Komisja Wyborcza ogłosi 1) podział miasta na okręgi wyborcze i obwody głosowania, 2) skład komisji: głównej i okręgowych, 3) termin i miejsca wyłożenia spisów wyborców i wnoszenia reklamacji (zgodnie z par. 13), 4) termin zgłoszenia list kandydatów dla każdego okręgu wyborczego (par. 17), 6) to wszystko, co przewiduje par. 12 regulaminu wyborczego, zawartego w Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 29 z dnia 9. IV. 1934 r.

11 maja br.: Prezydent miasta wzgl. tymczasowy kierownik magistratu doręcza przewodniczącym komisji wyborczych spisy wyborców (par. 11 ust. 2).

13 maja br. najpóźniej muszą być wyłożone na 7 dni, to jest do 19 maja włącznie, spisy wyborców do publicznego przeglądu (par. 13).

17 maja br. upływa termin składania Główniej Komisji Wyborczej list kandydatów na radnych miejskich (par. 15).

19 maja br. upływa czas sprawdzania

spisów osób uprawnionych do głosowania (par. 13). Każdy wyborca w okresie sprawdzania ma prawo sprawdzić nie tylko, czy jego imię i nazwisko, ale i czy nazwiska innych wyborców znajdują się na listach.

20 maja br. Przewodniczący Główniej Komisji Wyborczej może wezwać pełnomocnika listy do usunięcia zauważonych błędów (par. 19).

Do 21 maja br.: 1) Wyborca ma prawo cofnąć położony przez siebie podpis na liście kandydatów. 2) Pełnomocnik listy obowiązany jest usunąć braki z listy. (par. 19).

Uwaga: W myśl par. 17 regulaminu wyborczego, każdy wyborca może pod-

pisać tylko jedną listę. W razie podpisania dwu lub więcej list, podpisy na listach różnie zgłoszonych, są nieważne, jeżeli podpisy umieszczone na listach wcześniej zgłoszonych, nie zostaną cofnięte w terminie określonym w ust. 2. Przewodniczący ma prawo wzywać wyborców, którzy podpisali listę i badać własnoręczność ich podpisów na liście oraz uznać za nieważne podpisy tych, którzy nie stawili się na wezwanie w wyznaczonym terminie.

23 maja br. upływa ostateczny termin na wydanie decyzji przez komisje wyborcze odnośnie reklamacji, wniesionych przez wyborców, skreślonych z list uprawnionych do głosowania (par. 14).

23 maja br. Główna Komisja Wyborcza obowiązana jest ogłosić listy kandydatów na radnych i ogłosić adresy lokali, w których odbywać się będzie głosowanie (par. 21).

27 maja br. od godziny 9 rano do godziny 7 wieczorem będzie się odbywało głosowanie na listy kandydatów na radnych.

28 maja br. Główna Komisja Wyborcza winna ogłosić listy radnych z okręgów, w których głosowania nie było. (z)

Samochód osobowy

limuzyna 6 - cylindrowy marki „Dodge” bardzo tanio
DO SPRZEDANIA.
Wiadomość: „Polonia” Garaż.

Ricardo Samper, przywódca hiszpańskich radykałów, stanął na czele nowego rządu.

Poznańska giełda zbożowa

z dnia 1 maja 1934 r.
Ceny parytet Poznań.

Zyto 14,50—14,75. Pszenica 16—16,25. Owies 12,25—12,75. Jęczmień 695—705 gr. 14,25—14,75. Mąka żytnia 21—22. Mąka pszenna 28,75—30,25. Ospa żytnia 10,50—11. Groch Wiktorja 24—29. Górczyca 36—38. Mak niebieski 42—48. Wyka łatowa 13,50—14. Pełuszka 14—16. Makuch łaniany tańle 20,50—21. Sól Soja 18—18,50. Koniżyna czerwona surowa 160—190. Przelot 90—110. Tymotka 25—30. Ranigras angielski 59—65. Łubin niebieski 7,50—8,50. Siemię lniane 57—60. Płatki ziemniaczane 14—15. Ziemniaki jadalne 2,80—3. Inkarnatka 100—120. Usposobienie spokojne.

Ogłoszenia

KUPOJE i sprzedaje wszelkie meble używane. Katowice, Miłyńska 14.

OBELGA rzucona na p. Osłisłoka nie polega na prawdzie i niniejszem odwołujemy. Wiktorja Kocjan, Marta Sławan, Kolonia Kolejowa, Lipiny.

KOMPLETNY solon fryzjerski do wynajęcia, wynajmę tylko takiemu fryzjerowi, który umie dobrze obsłużyć pań i panów. Sobieraj, — Obszary, Rybnik, ul. Dworcowa. 589

POKÓJ nieumeblowany z osobnem wejściem, od gospodarza do wynajęcia. Król. Huta, Hajduka 35, m. 5.

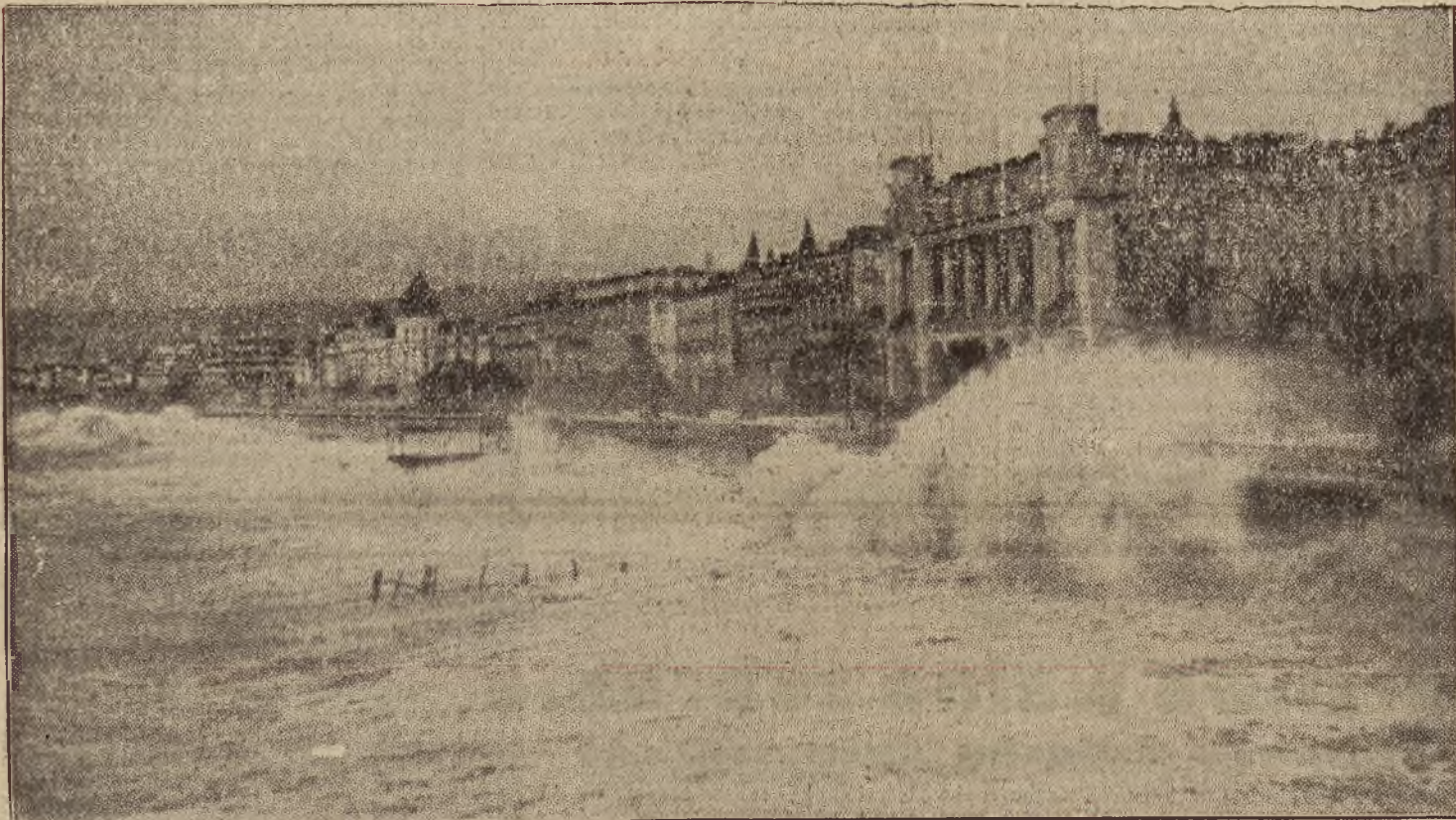
OBELGE rzucona na Agnieszke Rupałow z Wiosków odwołuję. Julia Kubica. 590

REMINGTON, UNDERWOOD, IDEAL maszyny okazjynie. Remont, Katowice, Stawowa 3.

Wpłacając na konto P. K. O. Nr. 301.746

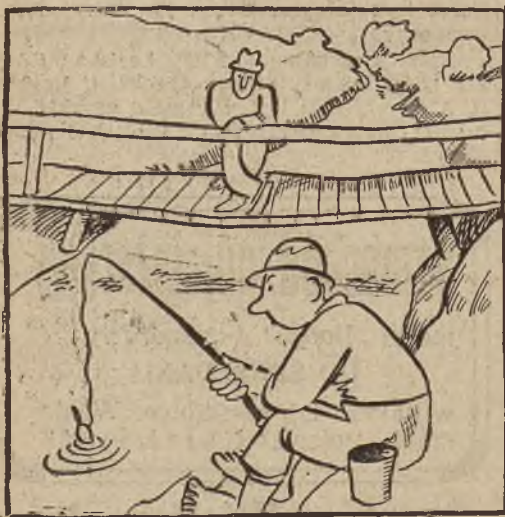
ZŁ. 2.31

zapewnisz sobie Czytelniku codzienne doręczanie „Siedmiu Groszy”.

W ostatnich tygodniach nawiedziła Riwierę katastrofa powodzi. Olbrzymie opady deszczowe, graniczące z oberwaniem się chmur oraz gwałtowna wichura od strony morza spowodowały niebywałe wylewy i spustoszenia. W Nicei (perła Riwier) zatany został tor wyścigów konnych tak, iż musiano przerwać międzypaństwowy turniej hipiczny. Słynny bulwar Promenade des Anglais przez dłuższy czas był zalewany falami (rycina).

Przygody bezrobotnego Froncka

Jakiś człek na moście stanął
wspart się ręką na poprzeczce
i patrzy się jak nasz Froncek
towi sobie ryby w rzeczce.

Potem przyszedł drugi, trzeci
i razem się przyglądają,
lecz rybki jakgdyby na złość
na wędkę się nie chwytają.

Wreszcie na słabutkim moście
zebrało się ludzi sporo
i wszyscy fakt komentują,
że rybki wcale nie „biorą”.

Nagle mostek się załamał
przyczem wszyscy: stary, młody,
drac się z strachu wniebogłosy,
wpadli do głębokiej wody.
(Ciąg dalszy nastąpi)

Miesięczna prenumerata „7 GROSZY” wynosi zł. 2,31
W kraju z przesyłką pocztową „ „ 2,31
Przy zamówieniu w urzędzie pocztowym „ „ 2,41

KONTO P.K.O. KATOWICE
Nr. 301.746

CENNIK
OGŁOSZEN
1 pole 35 x 67 mm. zł. 15 -
Ogł. drobne 20 gr. za słowo